

ధర్మము

విచారణ

మహాభాషిత రత్నాకరం

సదాశివ సమారంభం

గురు దక్షిణామూర్తి

గురు వేదవ్యాస మహర్షి

గురు కౌశిక మహర్షి

గురు నారద మహర్షి

గురు వాల్మీకి మహర్షి

గురు శ్రీకృష్ణ

శంకరాచార్య మధ్యమాం

గురు దత్తాత్రేయ

గురు బాలాదే

గురు గోరక్ష ముర్తి

గురు ఆదిశంకరాచార్య

గురు రామానుజాచార్యులు

గురు జ్ఞానేశ్వర్

గురు రవిదాస్

గురు కబీర్ దాస్

గురు చైతన్య మహా ప్రభువు

గురు నానక్

గురు రాఘవేంద్ర స్వామి

గురు పీఠలక్ష్మీంద్ర స్వామి

యోగి పరమహంస

అస్మదాచార్య పర్యంతం

గురు శ్రీలింగ స్వామి

గురు లాహిరి మహాశయి

గురు రామకృష్ణ పరమహంస, అమ్మ శారదాదేవి

గురు వివేకానంద

గురు సాయి బాబా

గురు ఆరబింద్

గురు రమణ మహర్షి

గురు యోగానంద

గురు చక్రవర్తి ప్రభుపాద

గురు మళయాళస్వామి

గురు విద్యాప్రకాశానందగిరి

గురు చంద్రకేశవర పరమారాధ్య

వందే గురుపరంపరాం...

నన్ను “నేను” తెలుసుకోవటానికి

నన్ను “నేను” మార్పుకోవటానికి

“నేను” గా ఉండటానికి

మరియు అత్యుత్తమ జీవన విధానానికి

కావలసిన భక్తి,జ్ఞాన,కర్మ,ధర్మ సమాచారం ఒకేచోట తెలుగులో ఉచితంగా!

సాధారణంగా వేదాంతం తెలుసుకోవాలనే కోరిక వుంటుంది, కాని గ్రంథాలు అందుబాటులో లేవు. ఇంకొకరి దగ్గర గ్రంథాలు వుంటాయి, కాని జిజ్ఞాసువులకి ఎక్కడ ఉన్నవో తెలియదు. అలాగే కొన్ని లైబ్రరీ లో కొన్ని రకాల పుస్తకాలు మాత్రమే లభ్యం అవుతున్నాయి, అంతేగాక విలువైన గ్రంథాలు సరైన సంరక్షణ లేక కనుమరుగైపోతున్నాయి, కనుక మన అందరి కోసం భారత ప్రభుత్వం పురాతన ఆధ్యాత్మిక గ్రంథాలను సంరక్షించే నిమిత్తం ఎంతో శ్రమతో కంప్యూటరీకరణ ద్వారా ఒక చోట చేర్చుతూ ఆన్ లైన్ చేయటం జరిగింది. ఇటువంటి విలువైన జ్ఞాన సంపదను మరింత సులభంగా అందుబాటులోకి తీసుకురావటానికి సాయి రామ్ సేవక బృందం ఉడతా భక్తి గా ఇప్పటివరకే దాదాపు 5000 పుస్తకాలను వివిధ వర్గాలుగా విభజించి PDF(eBOOK) రూపంలో ఆన్ లైన్ లో ఉచితంగా అందించటం జరిగింది. కనుక ప్రతి ఒక్కరు ఈ సదవకాశాన్ని సద్వినియోగం చేసుకోగలరు. ఇందుకు సహాయం అందించిన భారత ప్రభుత్వపు వెబ్ సైట్(డిజిటల్ లైబ్రరీ అఫ్ ఇండియా <http://www.new.dli.ernet.in>), ఆర్కైవ్ వెబ్ సైట్(<https://archive.org>), గూగుల్ వెబ్ సైట్(<https://www.google.co.in>), మైక్రోసాఫ్ట్ వెబ్ సైట్(<http://www.microsoft.com>) కు మేము ఋణపడివున్నాము.అలాగే ఇటువంటి బృహత్తర కార్యక్రమానికి పెద్ద మొత్తం లో గ్రంథాలను అందించిన తిరుమల తిరుపతి దేవస్థానమునకు కూడా మనం ఋణపడివున్నాము. సాయి రామ్ సేవక బృందం కోరుకొనేది ఒక్కటి, ప్రతి ఇల్లు ఆధ్యాత్మిక జ్ఞాన గ్రంథాలతో నిండిపోవాలన్నదే మా కోరిక.

ఈ గ్రంథాలను ఉచితంగా ఆన్ లైన్ లో చదువుటకు, దిగుమతి(డౌన్లోడ్) చేసుకొనుటకు గల మార్గాలు:

- 1) భారత ప్రభుత్వపు వెబ్ సైట్: <http://www.new.dli.ernet.in> లేక <http://www.dli.ernet.in>
- 2) సాయి రామ్ వెబ్ సైట్: <http://www.sairealattitudemanagement.org>
- 3) సాయి రామ్ గూగుల్ సైట్: <https://sites.google.com/site/sairealattitudemanagement>
- 4) ఆర్కైవ్ వెబ్ సైట్: <https://archive.org/details/SaiRealAttitudeManagement>

ఈ జ్ఞాన యజ్ఞం పై గల సలహాలు,సూచనలకు సేవక బృందాన్ని సంప్రదించుటకు: sairealattitudemgt@gmail.com

సాయి రామ్ భక్తి,జ్ఞాన సమాచారం: <https://www.facebook.com/SaiRealAttitudeManagement>

సాయి రామ్ భక్తి,జ్ఞాన సంబంధ వీడియోలు: <https://www.youtube.com/user/sairealattitudemgt>

ఈ జ్ఞాన యజ్ఞంలో ప్రతి ఒక్కరు పాల్గొని, ఈ అవకాశాన్ని సద్వినియోగం చేసుకొని,మీరు సంతృప్తులైతే మరొక సాధకునికి, జిజ్ఞాసువులకు మార్గం చూపించగలరని ఆశిస్తున్నాము. మీరు చదువుకోవటంలో ఏమైనా ఇబ్బంది కలిగితే సేవక బృందంను సంప్రదించగలరు. ఒకవేళ మా సేవలో ఏమైన పొరపాటు వస్తే మన్నించగలరు.

ఈ గ్రంథపు భారత ప్రభుత్వ డిజిటల్ లైబ్రరీ గుర్తింపు సంఖ్య: 2020120000837

గమనిక: భక్తి,జ్ఞాన ప్రచారార్థం ఉచితంగా eBook రూపంలో భారత ప్రభుత్వపు సహాయంతో ఇవ్వడం జరిగింది. ఈ గ్రంథముపై వ్యాపార,ముద్రణ హక్కులు రచయిత,పబ్లిషర్స్ కి గలవు, కనుక వారిని సంప్రదించగలరని మనవి చేసుకొంటున్నాము.

SaiRealAttitudeManagement(SAI RAM) - సాయి నిజ వ్యక్తిత్వ నిర్వహణ(సాయి రామ్)

*** సర్వం శ్రీ సాయినాథ పాద సమర్పణమస్తు ***

భారత ప్రభుత్వపు వెబ్ సైట్ - డిజిటల్ లైబ్రరీ అఫ్ ఇండియా

<http://www.new.dli.ernet.in>

Digital Library of India: Inc. X

www.new.dli.ernet.in

Digital Library of India

Hosted by: Indian Institute of Science, Bangalore in co-operation with
CMU, IIT-H, NSF, ERNET and MCIT for the Govt. of India and 21 major participating centres.

Home Vision Mission Goals Benefits Content Selection Current Status People Funding Copyright Policy FAQ RFP

Books Journals
Newspapers
Palm-Leaves (Manuscripts)

Title:

Author:

Year: to

Subject:

Language:

Scanning Centre:

[Presentations and Report](#)
[Statistics Report](#)
[Status Report](#)
[Feedback](#) | [Suggestions](#) |
[Problems](#) | [Missing links or](#)
[Books](#)

Click [here](#) for PDF collection
DLI MIRROR at IUCAA Data Center PUNE

For the first time in history, the Digital Library of India is digitizing all the significant works of Mankind.

[Click Here to know More about DLI](#) ^{New!}

Books	Journals	Newspapers	Manuscripts
<ul style="list-style-type: none">Rashtrapati BhavanCMU-BooksSanskritTTD TirupathiKerala Sahitya Akademi	<ul style="list-style-type: none">INSA	<ul style="list-style-type: none">Times of IndiaIndian ExpressThe HinduDeccan HeraldEenaduVaartha	<ul style="list-style-type: none">Tamil Heritage FoundationAnnaUniversity ^{New!}

Title Beginning with.

A	B	C	D	E	F	G	H	I	J	K	L	M	N	O	P	Q	R	S	T	U	V	W	X	Y	Z					
Author's Last Name																														
A	B	C	D	E	F	G	H	I	J	K	L	M	N	O	P	Q	R	S	T	U	V	W	X	Y	Z					
Year																														
1850-1900					1901-1910					1911-1920					1921-1930					1931-1940					1941-1950					1951-
Subject																														
Astrophysics	Biology	Chemistry	Education	Law	Mathematics	Mythology	Religion	For more subjects...																						
Language																														
Sanskrit	English	Bengali	Hindi	Kannada	Marathi	Tamil	Telugu	Urdu																						

అతి విశిష్టం ఈ దానం!

స్వామి వివేకానంద

“దానాలలోకెల్లా ఆధ్యాత్మిక విద్యాదానం చాలా శ్రేష్టమైంది! దాని తరువాతిది లౌకిక జ్ఞానదానం, ప్రాణదానం, అన్నదానం” అని వ్యాసమహర్షి చెప్పారు.

మన ఆధ్యాత్మిక జ్ఞానం భారతదేశ హద్దులలో నిలిచి పోకూడదు. లోకమంతటినీ ఆవరించాలి! ఇలా లోకవ్యాప్తమైన ధర్మప్రచారాన్ని మన పూర్వులు చేశారు. హైందవ వేదాంతం ఎన్నడూ ఈ దేశం దాటి పోలేదని చెప్పేవారూ, మతప్రచారార్థం తొలిసారిగా, పరదేశాలకు వెళ్ళిన సన్యాసిని నేనే అని చెప్పేవారూ, తమ జాతిచరిత్ర నెరుగని వారే! ఇలాంటి సంఘటనలు ఎన్నోసార్లు జరిగాయి. అవసరమైనప్పుడల్లా, భారతీయ ఆధ్యాత్మిక జ్ఞానప్రవాహం వెల్లువలా లోకాన్ని ముంచెత్తుతూ వచ్చింది.

రాజకీయ ప్రచారాన్ని రణగొణధ్వనులతో, యోధులతో సాగించవచ్చు. అగ్నిని కురిపించి, కత్తిని జళిపించి, లౌకిక జ్ఞానాన్నీ సంఘనిర్మాణ విజ్ఞానాన్నీ విరివిగా ప్రచారం చేయవచ్చు. కానీ ఆధ్యాత్మిక జ్ఞానదానం కళ్ళకు కనిపించకుండా, చెవులకు వినిపించకుండా కురుస్తూ, రోజూ పువ్వుల రాసుల్ని వికసింపజేసే మంచులాగా నిశ్శబ్దంగా జరగవలసి ఉంది. భారతదేశం నిరాడంబరంగా, లోకానికి మళ్ళీ మళ్ళీ చేస్తూ వచ్చిన దానమిదే!

మిత్రులారా! నేను అవలంబించే విధానాన్ని తెలియజేస్తాను వినండి. భారతదేశంలోనూ, ఇతర దేశాల్లోనూ మన పారమార్థిక ధర్మాలను బోధించడానికి తగినవారుగా మన యువకుల్ని తయారు చేయడానికై భారతదేశంలో కొన్ని సంస్థలను నెలకొల్పాలి! ఇప్పుడు మనకు కావలసింది బలిష్ఠులు, జవసంపన్నులు, ఋజువర్తనులు, ఆత్మ విశ్వాసపరులు అయిన యువకులు. అలాంటి వారు నూరుమంది దొరికినా, ప్రపంచం పూర్తిగా పరివర్తన చెందగలుగుతుంది!!

ఇచ్చాశక్తి తక్కిన శక్తులన్నీ కన్నా బలవత్తరమైంది. అది సాక్షాత్తూ భగవంతుని దగ్గరి నుండి వచ్చేదే కాబట్టి దాని ముందు తక్కినదంతా లొంగిపోవలసిందే. నిర్మలం, బలిష్ఠం అయిన ‘ఇచ్చ’ (సంకల్పం) సర్వశక్తిమంతమైంది. దానిలో మీకు విశ్వాసం లేదా? ఉంటే మీ మతంలోని మహోన్నత ధర్మాలను ప్రపంచానికి బోధించడానికై కంకణం కట్టుకోండి. ప్రపంచం ఆ ధర్మాల కోసమై ఎదురుచూస్తోంది. అనేక శతాబ్దాలుగా ప్రజలకు క్షుద్రసిద్ధాంతాలు నేర్పడం జరిగింది. వారు వ్యర్థులని ప్రపంచమంతటా బోధలు జరిగాయి. ఎన్నో శతాబ్దాల నుండి వారు ఈ బోధనల వల్ల భయభ్రాంతులై, పశుప్రాయులైపోతున్నారు. తాము ఆత్మస్వరూపులమనే మాటను వినడానికైనా వారెన్నడూ నోచుకోలేదు. “నీచాతినీచుడిలో కూడా ఆత్మ ఉంది. అది అమృతం, పరమ పవిత్రం, సర్వశక్తిమంతం, సర్వవ్యాపకమైనది” అని వారికి ఆత్మను గురించి చెప్పండి. వారికి ఆత్మవిశ్వాసాన్ని ప్రసాదించండి. ❖

మూలం: శ్రీ రామకృష్ణ ప్రభ - ఫిబ్రవరి 2014

మహా భాషిత రత్నాకరం

౫౨౦ భ క ర్త;
మహాత్మా గాంధీగారు.

సంపాదకులు.
డి. వి. ఈశ్వర్లు గారు

ప్రకాశకులు.

ప రి చ య ము

ఆత్యంత పూజనీయులగు మహాత్మాగాంధీజీ పోక్త మగు యిమ్మహా భాషి రత్నాకరము నందలి 11 (పదునొకండు) హితోపదేశములు సబర్మతీ అశ్రమ నిబంధనలు. ఇయ్యవి తదాశ్రమ వాసుల కోరికలపై మహాత్ములవారు వారమున కొక్కొక్కటిగా లేఖాముఖమున నొసంగిరి. తెమ్మంగల మహాపదేశములును వేరువేరు సమయములయందు మహానీయులగు కొందరి యభిమతముల నాలించి బాబుజీ యుపదేశించి యుండిరి. పవిత్రమగు యేతద్భాషితముల అధిక్యతను గమనించి ప్రచురించు టత్యవసరమని దలంచి ది 2-4-1932 న మహాత్మునకు మా విజ్ఞప్తి యెరిగించుచు కొండొక మాంశమును గురించి వారి యభిప్రాయమును యాచించితిమి. దురదృష్ట వశమున ఆ కరుణామయుడు అవిషయమునుగూర్చి తన స్వీయాదేశము నొసంగమి యద్దానిని పాఠపఠ కర్పించు కొనజాల మైతిమి.

మూలములు లభించని హేతువుచే అనువాదములనే ఆధారములుగ గైకొనవలసి వచ్చెను. మహాత్మాగాంధీ గారి భాషితము లగుట వలనను, సర్వమత సమ్మతములును, అగాధములును నగుట వీనిని మహా భాషిత రత్నాకర మను పేర ముద్రించితిమి.

సంపాదకుడు.

విషయసూచిక.

1	సత్య పథము	...	1
2	హింసా స్వరూపములు	...	3
3	బ్రహ్మ చర్యము	...	4
4	పరద్రవ్య విమోక్షత్వము	...	6
5	స్వార్థ విరహి తత్వము	...	9
6	నిర్భయత్వము	...	13
7	అస్పృశ్యత	...	16
8	కాయకష్టము	...	18
9	మతము	...	22
10	వినయము	...	26
11	ప్రమాణము	...	30
12	యజ్ఞము అనగా నేమి ?	...	34
13	భగవద్గీతా ప్రాశస్త్యము	...	43
14	మోక్షమిచ్చు రాముడు	...	45
15	స్త్రీలస్థితి	...	51
16	స్వదేశవ్రతము	...	55
17	కర్మయోగము	...	61
18	దౌర్జన్యమునకు ప్రతిక్రియ	...	68
19	భగవంతుని యచింత్యాద్భుతశక్తి	...	71
20	ఉపదేశ రత్నములు	...	75
21	జ్ఞానయోగము	...	79
22	ప్రార్థన	...	82

సత్యపథము. 1.

- సత్యధర్మన మార్గము అహింసయే!-గాని, ఈ సత్యమార్గము, రుచిపద్ధతిగా నిర్వృక్తమముగనున్నది. అందువల్ల ఈ మార్గముచాలయిరుకుగాను సన్నముగాను యున్నది.

ఈ ధర్మగతి కష్టమిందు నడకవంటిది. ఇది అసింధురావ్రతచర్యః సన్నని త్రాడుమీద నడచు దొమ్మర వాని కెంతయేకాగ్ర చిత్తముండవలయునో, అంతకన్న నెక్కుడగు ఏకాగ్రచిత్తము ధర్మగతి ననుగమించువాని కలవడవలయును. ఏమాత్రము పరాభ చిత్తగించినను తప్పక అధఃపతితుడగును. మనగమనము మనమార్గము అనుక్షణముగమనించుచుండవలెను.

సత్యస్వరూపమునుగూర్చిన పరిపూర్ణ జ్ఞానానుభవము యీ మర్త్యలోకములో అనుభవము. శరీరము అనుక్షణము మార్పులనొందుచున్నది. కాని సత్యమనునది నిత్యమైనది. భక్తివిశ్వాసములవల్లనే సత్యము అనుభవై కవేద్యమగును. ఈ రీతి ననుసరించియే సత్యావేషకులు అహింసాతత్వమును చెలిసికొనగలిగిరి.

సత్యమును అవ్యేషించెడువాడు అనేక సాధనమార్గములను అనుష్ఠించుటకు స్వతంత్రుడై మార్గనిర్ణయము చేసికొనవలసినవాడగును.

తన మార్గమధ్యమందు తానే అష్టకష్టములకోర్చి సత్యమును సాధించవలయునా? కాక, తన సంకల్పసిద్ధికై యడ్డువచ్చెడు వానిని నాశనముచేయవలయునా? నిలయమార్గము ననుసరించెడు వారి పురోభివృద్ధిలేదు. అతడు సత్యమును సాధింపజాలడు. కష్టములను సహించి ఆత్మవశుడగుటవల్లనే ఆత్మకు పురోభివృద్ధికలదు. ఆత్మకు వికాసముకలదు. సత్యము అంతరాత్మయందిమిడియున్నది. బాహ్యప్రపంచమందులేదు. కాబట్టి ప్రతి బంధకములను నవి బాహ్యలోకములోలేవు. కనుక బాహ్యప్రపంచమునందలి వస్తువి నాశమువల్ల సత్యమనునది అనుభవైక వేద్యము కాజాలదు.

దొంగవానిని దండించినంతమాత్రమున చౌర్యస్వభావము తొలగిపోదు. మనము బాధలకోర్చుటవల్లనే దొంగవానిని సంస్కరించుకొనగలము. ఈరీతిగా క్రమక్రమేణ సకల ప్రపంచమును మనము వశీకరణముచేసి భగవంతుని మహిమనే ఆలవరచుకొనగలము. బాధలు, కష్టములు సంప్రాప్తించిన కొలదియును, సత్యము మరింతబాగుగ వెలువడును. శాంతి సౌఖ్యము, ధైర్యము, పరాక్రమము మరింతబాగుగా వర్ధిల్లును. శాశ్వతమైనదేదో, క్షణభంగురమైనదేదో, విచక్షణగా తెలిసికొనగలుగుదుము. అహంకారము అంతరించును. మనము వినమ్రహృదయులమగుదుము. పరిగ్రహము తగ్గిపోవును. మనయందలిపాపచింత హరించిపోవును

తన మార్గమధ్యమందు తా నే అష్టకష్టములకోర్చి సత్యమును సాధించవలయునా? కాక, తన సంకల్పసిద్ధికై యడ్డువచ్చెడు వానిని నాశనముచేయవలయునా? నిలయమార్గము ననుసరించెడు వారి పురోభివృద్ధిలేదు, అతడు సత్యమును సాధింపజాలడు. కష్టములను సహించి ఆత్మవశుడగుటవల్లనే ఆత్మకు పురోభివృద్ధికలదు, ఆత్మకు వికాసముకలదు. సత్యము అంతరాత్మయందిమిడియున్నది. బాహ్యప్రపంచమందులేదు. కాబట్టి ప్రతి బంధకములను నవి బాహ్యలోకములోలేవు. కనుక బాహ్యప్రపంచమునందలి వస్తువి నాశమువల్ల సత్యమునునది అనుభవైక వేద్యము కాజాలదు.

దొంగవానిని దండించినంతమాత్రమున చౌర్యస్వభావము తొలగిపోదు. మనము బాధలకోర్కుటవల్లనే దొంగవానిని సంస్కరించుకొనగలము. ఈరీతిగా క్రమక్రమేణ సకల ప్రపంచమును మనము వశీకరణముచేసి భగవంతుని మహిమనే ఆలవరచుకొనగలము. బాధలు, కష్టములు సంప్రపాప్తించిన కొలదియును, సత్యము మరింతబాగుగ వెలువడును. శాంతి సౌఖ్యము, ధైర్యము, పరాక్రమము మరింతబాగుగా వర్ధిల్లును. శాశ్వతమైనదేదో, క్షణభంగురమైనదేదో, విచక్షణగా తెలిసి కొనగలుగుదుము. అహంకారము అంతరించును. మనము వినమ్రహృదయులమగుదుము. పరిగ్రహము తగ్గిపోవును. మనయందలిపాపచింత హరించిపోవును

హింసా స్వరూపములు. 2.

అహింసయనగా శారీరక చౌర్యవ్యనిరోధముగాదు. ముక్తింతలు, నిగ్రహమా లేనియుక్తేకము, పరులకీడుగోరుట, ద్వేషము, అబద్ధములాడుట, ఇవన్నియు హింసాతత్వముయొక్క భిన్న స్వరూపములే. ఇతరుల కవసరమగువానిని తన వశమందుంచుకొనుటకూడ హింసయేయగును.

మన దేహాభిమానముకూడ మనము పిడిచి పెట్టవలయును. తన దేహమును తాను మైమరచియున్న నిర్వృత్యావస్థయందే ఈ శ్వరతత్వము అనుభవైకవేద్యమగును. ఈ శరీరము మనదికొద్దు. ఈ శరీరమునకు మనము ధర్మకర్తలమను భావముతో యీశరీరమును మనమువినియోగించవలయును. అహింసానుసరణముచేయుట అసంభవము. సత్యము, అహింసా ఇవిరెండియును అవినాభావసంబంధములు. ఒక నాణెమునకు రెండు ముఖములేరీతిగా నున్నవో సత్యము, అహింస అన్యోన్యాశ్రయములు కాబట్టి సత్యము అను పరమావధి చేరుటకు అహింస యనునది సాధన మార్గము.

ఈ సాధనమే మనకు వశములోనున్న విషయము కాబట్టి అహింసాధర్మమే పరమకర్తవ్యము. ఈ సాధనమార్గమునకు మనము పట్టువీడక యనుసరించితిమేని ఎప్పటికైన నొకప్పుటికి మనము తప్పక పరమావధిని చేరగలము. సత్యమేభగవంతుడు అభగవత్తత్వమును అనుభవైకవేద్య మొనరించుకొనుటకు ఒకటే మార్గముకలదు. ఆమార్గమే అహింసావ్రము. దీనిని

మన మెన్నడును విస్మయపరాదు. సత్యమే స్వరూపముగాగల
యేభగవంతుని సంస్మరించి యీ అహింసాదీక్షాప్రమాణమును
మేము చేయుచున్నామో ఆదీక్షాసంకల్పబలమునుకూడ ఆభగ
వంతుడే మాకనుగ్రహించుగాక !

బ్రహ్మచర్యము. 3.

మన నియమముల కన్నిటికి ఆదికారణము సత్యమే! సత్య
మును సందర్శింప గోరువాడు విషయేచ్ఛ నెటుల వారాధింప
గలడు? సత్యమును సందర్శింప గలిగిన వారిలో నెవరునుగూడ
మరల విషయభోగ లాలసులుగా నుండెనట్లు మనము విని
యుండలేదు. బ్రహ్మచర్య వ్రతానుష్ఠానముండిననే గాని
అహింసానిరతిగూడ నుండజాలదు. ఒక పురుషుఁడు తన ప్రేమ
నంతను యొకస్త్రీకి యర్పించునెడలను, ఒకస్త్రీ తన ప్రేమ
నంతను యొక పురుషుని కర్పించునెడలను వా రితరులకొసగుటకు
మరల వారకడ ప్రేమ యెక్కడనుండును? అటుల కాగని
మగ్నులగు స్త్రీలును, పురుషులునుగూడ ప్రపంచమంతయును
తమపటుంబమేయని భావింపజాలరు. ఎవరినో యొక్కరి నేమిక్కి
లిగా ప్రేమించుచుండువా రొకప్రత్యేక ప్రపంచమునందే
యుందురు గాన అట్టివారు విశ్వజీవకౌరుణ్యము నలవరచుకొను
టకు వ్యక్తిగతమగు ప్రేమ ప్రబలనిగోధకమే యగును. కావున
అహింసానియమారాధకులగు వారు వివాహము చేసుకొనజా

అరు. వివాహమే చేసుకొనజాలనపుడు యితరులతో సంభోగ సౌఖ్యము ననుభవింపవలెనని వారెటుల కోరగలుగుదురు?

మానసిక ప్రభావము.

వివాహముచేసికొనిన వ్యక్తికి యెన్నటికినిగూడ సత్యసందర్భము లభింపనే లభింపదా? సత్యమునుసందర్శింపగోరినచో వివాహమైనవారుగూడ వివాహము కానివారివలెనే నడచుకొనవలెను. స్త్రీ పురుషులు సోదర సోదరీలవలెనుండవలెను. కాని, ఒకరిపై నొకరికి విషయసుఖసంబంధమగు అనురాగ మెంతమాత్రము నుండకూడదు. ప్రపంచమునందలి స్త్రీలనందరిని తల్లులవలెను, అక్కచెల్లెండవలెను, పుమార్తెలవలెను భావింపగలుగుటయే యొకగొప్ప ఆశయమైయున్నది. ఇది సిద్ధించిన వారు బంధవిముక్తులగుదురు. దీనివలన విశ్వపటుంబ మేర్పడును. భోగేచ్ఛ రూపుమాసి పోవును. ప్రేమ వృద్ధి నొందును. స్వార్థపరత్వ మంతరించును. అప్పుడు పరస్పరవివాదముల కవకాశమే యుండదు.

బ్రహ్మచర్యనియమమునకు వీర్యస్తంభనముకంటె మనోవిజయమే ముఖ్యతమము. మనోజయము మొదటిది. వీర్యస్తంభనము రెండవది. వీర్యస్తంభనమువలన శరీరాభివృద్ధి కలుగును. ఇట్టి యమూల్యమగు వీర్యమును విషయసుఖముకొరకు వ్యర్థ పరచుట మిక్కిలి యవివేకము.

బ్రహ్మచర్యము మానసికముగను, వాచికముగను కౌయికముగనుకూడ యుండవలెను. ఎవరైన సంభోగమును వర్జించినను

సంభోగమునుగూర్చిన కోరికను చంపజాలనిచో అట్టివారువంచ
మలే యగుదురు. శరీరము మనస్సున కధీనమైయుండును. గాన
మనము మనస్సును నిర్జించినచో విజయమును బడయగలుగుదుము.

శ్రీపురుష వివక్ష తే యింద్రియములు.

బ్రహ్మచర్యమనగా కేవలము సంభోగమును వర్జించుట
మాత్రమేగాదు. కామోద్దేశమును కలిగించునట్టి మాటలను
వినగూడదు. మనస్సును కలవరపెట్టునట్టి దృశ్యములను చూడ
గూడదు. సంభోగమును పురికొల్పునట్టి పదార్థములను తినగూ
డదు. కావున బ్రహ్మచర్యముననుష్ఠింపగోరువారు సకలేంద్రి
యములనుగూడ నియమింపవలెను.

బ్రహ్మచర్యమను శబ్దమును కేవలము సంభోగమునకు
మాత్రమే అన్వయింపజేయుటవలన చాలహాని కలిగినది. బ్ర
హ్మచర్యమనగా తపము. “సత్యమే పరబ్రహ్మము” అని గ్ర
హించుటకు యీతపము నొనర్పవలెను. దీనివలన సకలేంద్రియ
విగ్రహణము గూడగలుగును. కావున బ్రహ్మచర్యమనగా
సంభోగవర్జనము మాత్రమే అనునభిప్రాయమును మరచిపో
వలెను.

పరద్రవ్య విముఖత్వము. 4.

మనము దూరమాలాచించి ధర్మజిజ్ఞాస చేసినయెడల నీతి
మార్గవిఘ్నలన్నియు సత్యమునే పరమావధిగా కలిగియున్నవి.

సత్యమునే ఆశ్రయించియున్నవి. సత్యమైన దాని ననుభవైక
 వేద్య మొనర్చుకొనుటయే జీవితపరమావధి. అహింసా స్వరూ
 పమైన శ్రేమమార్గమే యీ పరమావధి చేరుటకు సాధనము.
 పరద్రవ్యాపహరణము చేయువాడు జీవకోటిని శ్రేమించు
 చున్నానని చెప్పగలడా? దొంగతనములు చేయుచు దయా
 దాక్షిణ్యములు కలిగియుండుట సంభవము. అట్టివానికి సత్య
 స్వరూపమగోచరము. ఇతరుల సొత్తును ఆపహరించుట మాత్ర
 మే దొంగతనముకాదు. తన, కన్న కొడుకులుచూడకుండ చాటు
 మాటున తండ్రి యేదైన తినుచుండినయెడల అట్టి దొంగతిండి
 తినుటకూడ దొంగతనమే యగును. ఒకని యశుజ్ఞవాండకుండ
 అతనిసొత్తు గైకొనునపుడు అతని కాసంగతి తెలిసినప్పటికి అత
 డూరకుండినను అట్టికార్యము దొంగతనమే యగును. ఏదైన
 ఒకవస్తువు బేవారసుగా పడియున్నదని భావించి మనము వశ
 పరచుకొన్నప్పటికిని అది దొంగతనమేయగును.

మనకవసరము లేనివస్తువు యింకొకని నడిగి తీసుకొనుట
 సైతము లోభమే! అదికూడ చౌర్యమే! నాక్షుత్పిపాసలకును,
 దేహావసరములకును మించిన పదార్థములను మిక్కిటముగా
 భుజించుటకూడ పరద్రవ్యాపహరణమే యగుచున్నది. సామా
 న్యముగా మనకేపదార్థ మెంతకావలయునో మనకే తెలియదు.
 మనలో చాలమంది తమవాంఛలను జీవితావసరములను పెంచు
 కొని పెంచిచ్చించుకొనుచున్నారు. అందువలన మనము దురా
 శాపకులమై దొంగలమగుచున్నాము. కాబట్టి పరద్రవ్య విము
 క్తిత్వమును క్రమశః సాధకముచేయువాడు క్రమశః తన జీవిత

వాంఛలను తగ్గించివేయగలడు. ప్రపంచములోగల చారిత్రకము మాడు ముప్పాతిక మువ్వీసము లోభమువల్లనే కలుగుచున్నది.

పైచెప్పిన దొంగతనముకన్న నూత్నమైన యింకొక చార్యముగలదు. ఇది ఆశ్చర్యకాసమునకు వేరువురుగునంటిది. ఇతరులసాత్తు తనకుకావలెనని మనసులో ఆశించుటకూడ చార్యమేయగును. ఇది దొంగబుద్ధి, దురాశ, ఏదైనరమ్యమైన వస్తువును చూచినప్పుడు అది తనకు కావలెనని కోరుట కూడదు. అది పేరాశ ఉపవాసము చేయువాడు చిత్తిచపలశ్యము గలిగి భోజ్యమాలకై వాంఛించుటవల్ల ఉపవాసప్రతిఫలము శూన్యమగుటయేగాక, నిషిద్ధవస్తువు నాశించుట కతన దొంగబుద్ధిగల చోరుడగుచున్నాడు. ఉపవాసదినమున చిత్తచాంచల్యమువలన ఆహారవిషయమై ఆలోచించుచు, మరునాటి వంటకమునుగూర్చి యూహించుటకూడ దొంగబుద్ధియే యగును. పరద్రవ్యసంగ్రహణ కౌంక్షరాహిత్యమును సాధకము చేయగల్గువాడు భవిష్యత్తునుగూర్చి దిగులుపడడు. రేపటి జరుగునాటుయెట్లు? అను దిగులువలననే! ప్రపంచములో చార్యము జరుగుచున్నది.

ఇతరుల భావరచనలను తనవేయని ప్రకటించుకొనుట, గ్రంథచార్యముకూడ నపరాధమే? కాబట్టి చార్యరాహిత్య వ్రతమువలంభించువాడు, బహు విసమృద్ధై, జాగరూపదై, వివేచనాపరుడై, నిరాడంబరుడై వర్తించవలెను.

స్వార్థ విరహితత్వము. 5.

స్వార్థవిరహితత్వము పరద్రవ్యాజ్ఞేతా సన్నిహిత ధర
ములు. తనకు అవసరములేని పదార్థమును తనవశమందుంచు
కొనుటగూడ దొంగతనమే యగును. అపదార్థమును తాను
దొంగిలించియుండకపోయినను అది చోరీ అస్తివలెనే పరిగ
ణింపవలెను. అస్తి దాచుకొనుటకు గల అర్థమేమి? రాగల
దినములకు ముందు జాగ్రతపడి నిలువజేయుటయే! సత్యమార్గా
న్వేషియగువాడును, అహింసాశ్రేయ ధర్మావలంబియగు
వాడును, శేపటికొరకు యెదియును భద్రపరచి యుంచజాలడు.
భవిష్యత్కాలమునకై సరిపోవు పదార్థమునుగాని, సంవత్సర
ములకొలది సరిపడుపదార్థమునుగాని, భగవంతుడే సృజించుట
లేదు. ఏనాటికానాటికి సరిపోవు పదార్థముకన్న నెక్కుడుగ
ఈశ్వరుడు సృజించుటలేదు. అట్టి భగవంతునియందు మనము
విశ్వాసింపజెడివారమైన యెడల, మన యను దినాహారమును,
ఆ భగవంతుడే సమకూర్చగలడని నమ్మియుండవలెను. మన
కెంతవరకు కావలెనో అంతవరకును యిచ్చును. అట్టి సంపూర్ణ
విశ్వాసముతో ప్రవర్తించిన మహాభక్తులును, పరమ యోగిం
ద్రులును తమ యనుభవముచే యీ సిద్ధాంతము సత్యమని
న్వేషింపని గ్రహించిరి.

ఈ సిద్ధాంతము ననుసరించి మానవుడు తన యనుదినా
హారమునే తాను గైకొనుచుండవలెనను యీశ్వర సంకల
మును మనము నిర్లక్ష్యము చేయుచున్నారము.

భాగ్యవంతులయొద్ద వారి భుక్తికిమించిన ద్రవ్యము నిలువయుండును. అందుచేత ఆ ద్రవ్యమునెడల వారికి లక్ష్యముండదు. అది వ్యర్థమై దుర్వినియోగమగుచుండును. కాని తోట్లకొలది మానవకోటి లేమిడిచే కాళ్ళచేతులు చల్లబడి మృత్యువువాతబడుచున్నారు. ప్రతివాడును తన జీవితావసరమైన పదార్థమునే తనవశమందుంచుకొన్నయెడల లేమిడి యెవరికిని యుండదు. అందరును సంతుష్టులయి జీవింపగలరు. కాని ప్రపంచ ధర్మమునుబట్టి శేదలకన్న భాగ్యశీలులే యెక్కువయి సంతుష్టులై యున్నారు. శేదవారికి కడుపు నిండిన మాత్రమున వారు తృప్తిజేందుటలేదు, కాని, వారు అంతమాత్రమైనను పొందుటకు హక్కుదారులయి యున్నారు. వారికి అంతమాత్రమైనను లభించునట్లుచేయుట సంఘముయొక్క విధియై యున్నది. విశ్వమానవ సంతుష్టి వెల్లివిరియుటకై భాగ్యవంతులీ విషయములో ముందంజవేయవలయును. భాగ్యవంతులు తమ ఆస్తిసంపదలకు మితి యేర్పరచుకొన్నయెడల శేదలకు సులభముగా తిండి లభింపగలదు. భాగ్యవంతులజూచి వారును లభ్యమైనదానితో సంతుష్టినొందుట నేర్చుకొనగలరు.

స్వాధ్య విరహితత్వా దర్శము పరిపక్వ దశకు వచ్చినప్పుడు మానవుడుకూడ పక్షులవలెనే తలదాచుకొనుటకు యిల్లువాకిలి లేకుండ నుండవలెను. ఒడలిపై దుస్తులు లేకుండ నుండవలెను. శేపటికై నేడు పద్మామును స్వీకరించరాదు. అతనికి అనుదినాహారమును కౌవలసీయే యుండును. కాని అవి సమకూర్చుట భగవంతుని కర్తవ్యము గాని, మానవునిదిగాదు.

నాగరికతా నిర్వచనము.

ఈరీతిగా ఆదర్శప్రాయముగా నుండగలవారు అత్యల్ప సంఖ్యాకులు. సాధారణ సత్యాన్వేషకులమైన మనము ఈ ఆదర్శమును మననుసరించి దిద్దుకొని, తదనుగుణముగా మన యాస్తిసంపదలను శ్రద్ధగా పరిశీలనచేసి తగ్గించుట కనుదినమును యత్నముచేయ గలుగుచుము.

మన విషయసౌఖ్యములను వాంఛలను పెంపొందించుట నాగరికతగాదు. మన నిత్యకృత్యవసరములను, దేహ వాంఛలను బుద్ధిపూర్వకముగా తగ్గించివేయుటవల్లనే మన కొనసాగుమును, నిజమైన సంతృప్తియును మానవసేవా సామర్థ్యమును కలుగుచుండును. ఈ పరీక్షాప్రమాణమును బట్టి విమర్శించిన యెడల ఇప్పుడ్రాశములొయున్న అనేకవస్తువులు యుండవలసినవేయుని సమర్థించుటకు వీలులేదు. అట్టి వస్తుసామగ్రి యుండుటవలననే ఇతరుల కపహరించవలెననెడి చిత్తచాంచల్యము కలుగుచున్నది.

ఎవని జీవితావసరములను వాడు క్రమశః సంకల్పబలముచే తగ్గించుకొన వీలున్నది. అట్టి తగ్గింపువల్లనే ఆతనికొనందము లభించును. అట్టివానికే దేహస్వాస్థ్యము, చిత్తశాంతి కలుగును. కేవల సత్యదృష్టితో పరిశీలించినచో దేహముకూడ నిజముగా జీవాత్మ సంపాదించిన వస్తువైయున్నది. మనము విషయ సౌఖ్యాసక్తి వీడకపోవుటవలననే జీవాత్మ యీ దేహమునందు బంధింపబడుచున్నది. ఈ విషయవాంఛ నశించుటతోడనే

ఇక దేహధారణ మనవసరమగును. పునరావృత్తి రహితమై జీవుడు జననమరణ పరంపరలనుండి విముక్తి నొందును. జీవాత్మసర్వంతర్యామి, అట్టిది యీ దేహపంజరములో బంధింపబడి దుష్కార్యముల నేలచేయవలెను? అపంజర సంరక్షణార్థమై హింసలేల చేయవలెను?

సంపూర్ణ పరిత్యాగము.

ఈ ప్రకారముగా మనము సర్వసంగ పరిత్యాగమనెడి దివ్యాదర్శమును గ్రహించగలము. “పరోపకారార్థమిదంశరీరమ్మని గ్రహించి శేహమున్నంతకాలమును, దేహమును మానవసేవకే వినియోగించగలము. పానీయంబులు ద్రావుచుకొ, గుడుచుచుకొ- భాషించుచుకొ, హాస, శ్రీలా, నిద్రాదులు చేయుచుకొ, మనము మానవసేవార్థ మప్రమత్తులమై యుండగలము. దీనిచేతనే మనకు నిశ్చయమైన ఆనందము లభించును. జీవితపరిపక్వమునుబట్టి దివ్యసందర్శనానుభవము కూడ గలుగును. ఈ దృక్పథముతో మనయాత్మి వసతులను పరిశీలించెదముగాక.

వస్తుసామగ్రి విషయములోనేగాక, మనభావప్రపంచము నందును యీ స్వార్థ విరహితత్వ సిద్ధాంతము వర్తించును. వ్యర్థ విషయజ్ఞానముతో తనమేధస్సును నింపువాడు యీయమూల్య సిద్ధాంతమును ధిక్కరించినవాడగును. భగవంతునియొడల మనకు విముఖత్వము కలుగజేయునట్టి తలంపులును, భగవంతునియొడ సుముఖులునుగా చేయునట్టి తలంపులును మన జీవితమునకు ప్రతిబంధములే! అట్టివానిని తొలగించవలెను. ఈసంద

ర్భములో భగవద్గీత 13 వ అధ్యాయములో చెప్పబడిన జ్ఞాన నిర్వచనము యోచింపదగియున్నది. వినశ్రుభౌవము (అనానత్వము) మొదలగునవి జ్ఞానలక్షణములనియు మిగిలినదంతయు అజ్ఞానమనియు చెప్పబడినది. ఇది నిజమైనచైనయెడల నిజమనుటకెట్టి సందేహమునులేదు. మన మీయుగమునందు జ్ఞానమని స్వీకరించునదంతయు అజ్ఞానమే. దీనివల్ల మనకు మేలుకలుగుటకుమారు హాని కలుగుచున్నది. ఈ రీతిగా వాదించుటవల్ల స్తబ్ధత్వమే యుండవలెననుటలేదు. మన జీవితములోని ప్రతి లక్షణమును మనము కార్యనిమగ్నులమై యుండవలెను; కాని, ఆ కార్యదీక్ష సాత్వికమైనదిగా యుండవలెను. సత్యమునకు మార్గదర్శిగానుండవలెను. నిరంతర పరోపకార సేవార్థము తనజీవితము నర్పించువాడు ఓక్కలక్షణమైనను నిర్వాప్యపారియ్యె యుండజాలడు. కాని, సద్వ్యాపారమునకును, దుర్వాప్యపారమునకును, భేదము గ్రహింపవలెను. తదేక సంకల్పముతో పరోపకార పారిణుడైనవానికి, ఆ విచక్షణాజ్ఞానము సహజ సిద్ధముగా కలుగును.

నిర్భయత్వము. 6.

భగవద్గీతలో 16వ అధ్యాయమున భగవానుడు శ్రీకృష్ణుడువివరించిన దైవసంపదకు సంబంధించిన లక్షణములలో నిర్భయత్వమును మొట్టమొదట పేర్కొనెనను విషయము, అపవిత్ర గ్రం

ధమును చదువువారి కందరకును తెలిసియేయున్నది. నిర్భయత్వమున అంతర్గతము, బహిర్గతము అను రెండువిధములు గలవు. ఇతరములగు ఉదార లక్షణము లన్నిటికినిగూడ నిదియే ! ముఖ్యాభారముగూడ నగును. నిర్భయముడు కానివాడు సత్యమును గాని శ్రేమనుగాని యెటుల నలవరచుకొనగలడు ? శ్రీహరి మార్గమును ధీరులేగాని, భీరులేన్నడునుగూడ ననుగమింపలేదు. శ్రీహరియనగా సత్యమే! నిర్భయత్వము గలవారే ధీరులన బరగుదురుగాని, కేవలము ఖడ్గాది మారణసాధనములను ధరించినంత మాత్రమున యెవ్వరును ధీరులన బడదగరు. బహిర్గతములగునట్టి సకల విధములగు భయములనండియు వ్యాధులు, శరీరమున కాపదలు, మరణము, ధననష్టము, ఆప్తబంధువులను గోల్పోవుట, అపకీర్తికలుగుట మున్నగు సకల విధములగు భయములను జయింపగలుగుటయే నిర్భయత్వమనదగును.

ఒకడు మరణభీతిని జయింపగలిగినచో వాడు తక్కినఅన్ని భయములను సైతము జయింపగలిగినవాడే అని లోకులు పొరబాటుగా భావించు చుందురేగాని, అది యెంతమాత్రమును నిజముకాదు. ఒకనికి మరణమనిన భయము లేకపోవచ్చునుగాని, ఇతరములగు అల్పబాధలకువాడు భయపడుచునేయుండును. కొందరు ఆప్తబంధువులను విడచి యుండజాలరు. కొందరు లోభులు ప్రాణమును వదలుటకైన సమ్మతింతురుకాని, ధనమును వదలుటకెన్నడును సమ్మతింపజాలరు.

సత్యమును సందర్శింపవలెనని మనఃపూర్వముగా కోరునట్టి

సాధకుడు అన్ని విధములగు భయములను జయించుటయే కాక, హరిశ్చంద్రచక్రవర్తి సత్యముకొరకు తన సర్వస్వమును త్యజించినట్లు సత్యస్వరూపుడగు శ్రీహరికి సర్వసమర్పణము గావింపవలెను. సకల విధములగు భ్రాంతులును తొలగిన నేగాని సంపూర్ణముగు నిర్భయత్వముకలుగదు. భగవదపరోక్షమును బడసిన నేగాని అపగా బింబమూర్తి సందర్శనము లభించిన నే గాని, భ్రాంతు లన్నియును పూర్తిగా తొలగిపోవు. కాని ధృఢతమమగు ఆత్మవిశ్వాసముతో, గట్టిదీక్షనబూని నిరంతరమును జాగరూకతతో నుండువాడు సత్యమార్గమునం చెల్లపుడును పురోగమనము సలుప గలుగును.

కామక్రోధ లోభ మోహ మదమాత్సర్యములు అంతర్గతములగు భయములై యున్నవి. అంతర్గతములగు భయములను జయింపగలిగినవాడు, బహిర్గతములగు భయముల నవలీలగనే జయింపగలుగును. భయములన్నియును భౌతికశరీరమునకు సంబంధించినవేగాన, శరీరాభిమానమును చంపగలిగినవానికి వెంటనే అన్ని భయములునుగూడ తొలగిచనును. భయమనునది మన భావమునకు సంబంధించిన నిరాధారమగు భ్రాంతి. సంపద, బంధువర్గము, శరీరము, మున్నగు వాటిపైని మమకారమును భేదింపగలిగినవాని కెట్టిభయమును గలుగజాలదు. ధనము, మటుంబము, శరీరము మున్నగునవి వెనుకటివలెనే యుండును. వాటిని మనము త్యజింపబనిలేదుకాని, వాటిపట్ల మనభావమున మాత్రము మార్పుపొందవలయును. మనము, కేవలముభగవంతుని అనుచరులము. భగవదాజ్ఞానుసారము వీటిని మనము

భద్రముగా కాపాడుచు సద్వినియోగ మొనరించుచుండవలెను
 అని మనము భావించుచుండుటయే! మనభావమునందు కలుగ
 నెలసినమార్పు. నేనేస్వామిని, యివియన్నియును నావేయను
 భ్రాంతిని విడనాడి, స్వామిసర్వేశ్వరుడు, నేనతని భృత్యుడను
 అనుసత్యమును పూర్తిగా గ్రహింపవలెను. నాపాదముల కంటలు
 కొనియుండు యిసుక కేసువులకంటెనుగూడ నేనధముడని,
 అని ధృఢముగా నెపుడొకడు నమ్మగలుగునో! అపుడే, అన్ని
 విధములగు భయములునుగూడ మంచువిరిసిపోవునట్లు తెత్తుకొనే
 తొలగిపోవును. అపుడు మనకు సంపూర్ణముగు చిత్తశాంతి కలు
 గును. గాన సత్యనారాయణుని ప్రత్యక్షముగా చూడ కలుగు
 దుము.

అస్పృశ్యత. 7.

అస్పృశ్యత యెంతవరకు న్యాయము? ముట్టుకొన్నచో
 అపరిశుభ్రత యేర్పడునని అస్పృశ్యతకు భావము. కాని, యె
 క్కడెక్కడ అస్పృశ్యతయున్నదో అచ్చట కేవల మొక
 ఆచారము యేర్పడుచున్నది. ఈ యాచారమువచ్చి నుతమును
 పాడుచేయుచున్నది. అందరును ఒక్క తేజస్సునుండి యుద్భ
 వించిన యంశములే. ఇట్టిచో యెవ్వరును అస్పృశ్యులు గా
 జాలరు. మానవులను అస్పృశ్యులనుగా, భావించుట తప్పు.
 ఒక మృతశరీరమును తాకుచో అర్థములేని నియమములను

గూర్చి ఆలోచించుటతప్ప. ఒక కళేబరమును ముట్టకొన్నప్పుడు గాని, లేక మనము క్షౌరముచేయించుకొన్నప్పుడుగాని కేవలము ఆరోగ్యమునకు సంబంధించిన కారణముచేతనే మనము స్నానము చేయుచున్నాము. స్నానము చేయనివానికి పరిశుభ్రతలేదని చెప్పవచ్చునుగాని, అతనిని పాపాత్ముడనుటకు వీలులేదు. బిడ్డమలము నెత్తివైచినప్పుడు తల్లి తనచేతులను పరిశుభ్రపరచుకొనువరకును అస్పృశ్యమేయగును. కాని, ఆడుకొనుచు ఆడుకొనుచు కేశువు తల్లిని ముట్టకొన్న దనుకొనుడు; అప్పుడామె కపవిత్రతరాదు ఇంతియైనను చమాళ్లు(పంచములు) మున్నగువారిని వారు స్నానముచేసినను సరే! గీతచదువుచున్నను సరే! మంచివృత్తి నవలంబించినను సరే! అస్పృశ్యులనియే మనము భావించుచున్నాము. ఇది మతముకాదు. కేవల దుర్మతము. దీనిని ధ్వంసము చేయవలయును.

అస్పృశ్యత నివారించుట ప్రతిహిందువునకు విధి. అస్పృశ్యత విధ్యం సాత్త్వికమైన, పాపహూయిష్టమైన గ్రుడ్డినమ్మకము అంటురోగమువలె హిందూ వ్యూహ నిది యాకమించినది. దీనిని నివారించుటకు ప్రయత్నించుట ప్రతి హైందవునకు విధి. ఈ అస్పృశ్యతను నివారించి శ్రేష్ఠభాషముతో, నేవాకాంక్షతో, ఓరిమిపహించి, వారి నజ్ఞానమునుండి తొలగించి ప్రతి హైందవుడును యీ అస్పృశ్యతను పరిహార మొసంగవలయును. అస్పృశ్యులను సోదర లుగ జూచుకొనవలయును. అస్పృశ్యతా నివారణయగుదుగల యీ ఆధ్యాత్మికప్రాధాన్యమునుండు దాని భౌతిక రాజకీయప్రామాఖ్యయు కేవలమప్రాధాన్యమైపోవును.

ఈ అస్పృశ్యతగల పరిణామముల కంతములేదు. కాని
సమర్థించువారీ భూమికి భారము. అస్పృశ్యతతో స్నేహము
చేసినంతమాత్రమున చాలదు. మనపై మనకెంత ప్రేమ
యుండునో, వారిపై కూడ మననుంతటి ప్రేమను చూపవలయును.
అస్పృశ్యతాని వారణయన్న మానవులకు మానవులమను, సంఘము
లకు సంఘములమను, నడుమగల యడ్డంకులను భ్వంసమొనర్చు
టయనియర్థము. ప్రపంచమునందంతటను యిట్టి యడ్డంకులు
గలవు. కాని హిందూదేశములో నయస్పృశ్యతను మరిమే
యంగీకరించుచున్నవను తప్పుటభిప్రాయమొకటి యున్నది.
ఇది యేడుకొట్టమంది ప్రజల నొకవిధముగ బానిసలుగ చేసి
నైచుచున్నది అందుచే నయస్పృశ్యత నివారణమే మన
కప్పుడు ముఖ్యముగా కావలసినది.

కాయకష్టము. 8.

టాల్ స్టాయిమహాశయుడు రచించిన బరిశ్రమ, సోమరి
తనము, అను వ్యాసమున చదివిన తరువాత బ్రతుకుటకుగాను
ప్రతిమనుష్యుడును కాయకష్టము చేయవలెనను ధర్మసూత్రమును
నేను తెలిసికొంటిని. రస్కిన్ రచించిన 'అంటుదిలాప్టు'
అను గ్రంథమును చదివిన తరువాత అసూత్రమును ఆరణ
యందుంచ మొదలిడితిని. ఏమోపించేసి తన్నులమున లభించిన
యాహారమునే మనుష్యులు గ్రహింపవలెనను దేవకల్పిత కానన

ము నా భావములకు దోహదమొసంగెను. భగవద్గీతలో మూడవ యాధ్యాయమున నీ ధర్మమే యుపదేశింపబడినది. దేవ యజ్ఞాదులను నిర్వృత్తికొంచి దానితో మిగిలిన యనశిష్టమును భుజించుచో పురుషునికి కీల్బిషము లగుటవనియు, అట్లు చేయనిచో పాపకర్మ నియమములు పొందుననియు చెప్పునప్పుడు కామకర్మము చేసి తమయాహారమును సంపాదించు కొనవలెనను ధర్మమే యుపపాదింపబడినదని నాయుద్దేశ్యము. కావున యజ్ఞము, అను పదమునకు ఆహారమును సంపాదించు కర్మములయే యర్థము చెప్పవలయును. సృజిజ్ఞానవలన గూడ నీ విషయమే తెలుచున్నది. పరియేమియు చేయనివాడు తనుటకేమియధికారిమును గలిగియుండును? బైబిల్లో కష్టపడి ముఖమునుండి తుడిచిన చెమటవలన నీయాహారమును భుజించుము' అనియున్నది.

ఎంత సగపడతో తులమాగుచున్నను, అహర్నిశలు హంసతూలికా త్పముపై పారలాడుచున్నను, అన్నములెచ్చి నోటికందిచ్చు సేనక సమూహము లెన్నియాళ్ళను పనితే నిచో లక్షాధికారి అయినను, కోజ్జీశ్వరుడయినను చాలకాలము గడుపజాలడు. అన్నము పచనమగుటకు ఆత దేదియేని వ్యాయామమునయినను చేయవలెను. ధరివడయినను, నిర్ధనుడయినను, అన్నము బాగుగా పచనమగుటకు యేదో వ్యాయామము చేయనిలసినచో అవ్యాయామము అన్న సంపాదకమగు కాయ కష్టమేల కారాదు?

బాగుగా గాలిని పీల్చుకొనుచునిగాని, కండరములకు పుష్టి

నిచ్చుకట్టు వ్యాయామము చేయునుగాని, వ్యవసాయదారు
 నెవ్వనిను కొరరిగదా? మానవ ప్రపంచములో నూటికి 9
 వంతులు సేద్యము వలననే జీవించుచున్నారు. కౌయిష్టము
 వలన జీవించు సే 90 మంది యొక్క యుతసుమార్గమును
 మిగిలిన 10 మందికూడ ఆవలంబించుచో, ప్రపంచ మింకంత
 సుఖవంతమును, భౌగ్యవంతమును, శాంతియుతమును కాగలదు?
 వీరుకూడ వ్యవసాయ వృత్తి నవలంబించుటచేత వ్యవసాయ
 సంబంధమైన కష్టములన్నియు తొలగును. తెలివితేటలును,
 ఊహాపోహలును కలవారు కష్టములకు బాగుగా సాయము
 చేయగలుగుదురు. మరియు కష్టించి గడించిన ధనమును భోగిం
 చుట తమ ధర్మమని ప్రతివారును తెలిసికొనుచో అనవసరమగు
 తారతమ్యములు మాయమగును. ఈతారతమ్యములు వర్ణ
 ధర్మములలోనికి దిగివవి. షాహుకారులకును, కౌర్మికులకును
 ప్రపంచమందంతటను సంఘ్నంబుజరుగుచున్నది. ధనికుల సంపద
 నుగాంచి చీడలు యోర్వలేకున్నారు. ప్రతివారును కష్టించి
 ధనము సంపాదించుచో స తారతమ్యములు మనస్ఫులు ఓర్వ
 లేనితీరు మాయమగును.

దౌర్జన్యహితియుగా ప్రవర్తించువారికిని, సత్యదీక్షగలవా
 రికిని, కాయకష్టము చేసి ఆహారమును సంపాదించుకొనుట నిజ
 ముగా వశప్రసాదమువంటిదే: ఒక్క-వ్యవసాయమునకే కౌయ
 కష్టము సంబంధించి ముండగలదు. ప్రస్తుతము ప్రతివాడు
 వ్యవసాయవృత్తివలంబి: పగల స్థితియందులేడు.

కావున వీలుకానివారు నూలువడుకవచ్చును. బట్టలు

నేయవచ్చును, వడంగము, కమ్మరము మొదలయిన వృత్తులను
 అవలంబింపవచ్చును. ప్రతివారును తమ పాకీపనిని తామే
 స్వయముగా చేసికొనవలెను. ప్రతి కటుంబమును తమ పాకీ
 దొడ్లను తామే స్వయముగా బాగుచేసికొనవలెను. పాకీపని
 యొక ప్రత్యేక కిలమునకే విడించుటలా మన సఁఘమునందే
 దోలోపము ప్రవేశించినదని గేను చాలాకాలమునుండి తలచు
 చుంటిని. ఇంతమధ్యమగు ప్రజాపాఠశుధ్య కర్మమునకు సఁఘ
 ములా నింత గౌరవహీనమగు స్థాన మెవ్వరిచ్చిరో చరిత్ర
 ద్వారా మనకు తెలియుటలేదు. అతడెవ్వడయిన నేమి? ఆయన
 మనకు మేలుచేసినవాడుకాదు. మనమందరము పాకీవారమే
 యనుభావము బాల్యమునుండి మనమనములయందు నాటుకొను
 నట్లు చేయుట యవసరము. దీని యావశ్యకతను గమనించి
 నవారందరు పాకీపనిచేసి తమయాచారమును, సరిపాదించుటకు
 గడంగుటయే! దీనిచేయుటకు మిక్కిలి నుత్తమగు మార్గము.
 తెలివితేటలుగలవారు పాకీపని నవలంబించుటవలన వాత
 నూత్రముల నిజమైన యర్థము బోధపడును. బాలుకును, వృద్ధు
 లును రోగగ్రస్తులగుటచే ఆశక్తులయినవారును కాయకర్మ
 సిద్ధాంతమునకు భిన్నముగా ప్రవర్తించవలసిన యవసరము
 లేదు. చిన్నపిల్ల తల్లిలో చేరుచున్నది. ఎవ్వరును యీ ధర్మ
 మనకు భిన్నముగా ప్రవర్తించనిచో మునుపళ్ళు దృఢకాయు
 లయ్యెదరు. మానవులు రోగమునకు దూకులగుదురు.

మ త ము. 9.

(పరమతసహజము) టాలరెన్స్ అను శబ్దము నాకరతగా వచ్చలేదు. కాని, యి తకంటె మంచిపదము నాకు దొరక నంగున దీ నే వాడితిని. సహజమని యనుటవలన తనమతము కంటె తక్కిన మ ములన్నియును తక్కువ యను నొక యను చితమగు నభిప్రాయమేర్పడును. “సమతము నెటుల గౌరవింతువో యిత మతములన గూడ నటులనే గౌరవింపుము” అని అహింసా సిద్ధాంతము శాసించుచున్నది. అనగా తక్కినమతములవలె మఃమతముగూడ లోపభూయిష్టమేయని తెలుపుటయే సత్యముతోను, ప్రేమతోను, కూడిన మార్గము ననుసరించు వాడిది నిజమని అంగీకరించుటకు యోగిమాత్రమును వెనుదీయదు. మనము సత్యస్వరూపమును పూర్తిగా సంపూర్ణపరిణామో మనము భగవంతు నన్వేషించువారము మాత్రమేగాక భగవదైక్యమును చెందినవారమునకూడా నగుదుము. సత్యమే భగవంతుడు. మనము భగవదన్వేషణము మాత్రము యగుటచే మన మన్వేషణ క్రియలలోనే నిమగ్నులమైయుండిము. అందువలన మనము లోపములతో కూడినవారమగు నెడల మనము భావించుమతముకూడా లోపభూయిష్టమై యుండకతప్పదు.

మనము భగవంతుని సంపూర్ణింప గలిగియుండి లేరుగాన యెట్టిలోపములను లేని మతమును కూడా మనము తెలిసికొన గలిగియుండలేదు. మనము భావించిన మతము లోపభూయిష్టమగుటచే దానికి పలువురు పలువిధములగు వ్యాఖ్యానముల

నొసరించుటయును గూడా యెల్లప్పుడును సహజమేయగును. ఇట్టి క్రమాభివృద్ధి కలుగుచుండటవలననే సౌఖ్యమును భగవంతుని సంరక్షించుట మనకు సాధ్యమగుచుండును. మరువ్యాసములచే భావింపబడిన మతము అన్నియును లోపభూయిష్టములే యైనచో ఒకమతము మంచిదనియును వేరొకమతము చెడ్డదనియును మతములలో తాగతిమ్యములను కల్పించుట కెట్లయవకాశమును కలుగనే కలుగదు. అన్నిమతములును సత్యస్వరూపమును ప్రకటించుటకే ప్రయత్నించునుగాని అన్నియును లోపభూయిష్టములే యగుటచే పొరబడుట అన్నిటికీనిగూడ సహజమేయగును. యితరమతములను గూడ మనము గౌరవింపవలెననుట వలన వాటిలోగల లోపములను మనము లెక్కచేయగూడదని యెవరును భావింపగూడదు. కాని మన మతములోగల లోపములనుగూడ మనము సరిగా గ్రహింపవలెను. అటుల గ్రహించి వాటిని తొలగించుటకు ప్రయత్నింపవలెనేగాని మనమతములో లోపములున్నంత మాత్రమున మన మతమును త్యజింపగూడదు. అన్నిమతములును మనము నిష్పాక్షికముగా పరిశీలించుచున్న యెడల యితర మతములలోగల మంచిపద్ధతులను మన మతముల చేర్చుట మన కతఃకవ్యమని మనము భావించుటయేగాక వాటిని మనమతములలో చేర్చుటకెంత మాత్రమును నెరదీయము.

అనేక మతములు కలుగుటకు కారణము:

ప్రపంచమునం దిన్నిమతములు కలుగుట కేమికారణ మను ప్రశ్నకలుగుట సహజము. ప్రపంచములో చాల మతములు

న్నవని మన మెరుగుదుము. అత్మయొక్క పేగాని శరీరముల
 సంఖ్యాకములు. అన్ని శరీరములను ఈ యాత్మయొక్క పే
 వైతన్యమును కలిగించుచున్నది. మనము శరీరముల సంఖ్యను తగ్గిం
 పజాలము. కాని, అత్మ యొక్క పేరుని మనము గ్రహింప
 గలుగుదుము. చెట్టునకు మాను యొక పేరునను కొమ్మలున్న
 ఆకులును పొచ్చగానే యుండును. అటులే మతమునది
 (డివిజను) యొక్క పే గలదిగాని, దానినిగూర్చిన సమ్మతములు
 (ఫైయిత్సు) భిన్నములుగా నుండును. అన్ని సమ్మతములును
 వైవదత్తము లేగాని అవి మానవులలో సంశపరంపరగా తరత
 రములనుండి ప్రవాహరూపముగా వచ్చుచుండును. కాన మాన
 వులయందుగల లోపములు వారి సమ్మతములలోగూడా
 సంక్రమించు చుండును. భగవంతు డొసంగిన మతము
 వామ్మల కతీతమైనది. లోపములతోగూడిన మనుష్యులు వాగ
 తీతమగు మతమును తమకు చేతనయిన మాటలతో వెల్లడించె
 దరు. అట్లు వెల్లడించినవారివలెనే లోపములతోగూడిన మరి
 కొందరు మనుష్యులే వీటికి వ్యాఖ్యానములను ప్రాసెదరు.
 వీరిలో యెవరిలోపము సరిపైనదని మనము నిశ్చయింపదగును?
 తన దృక్పథమున బట్టి చూచినచో ప్రతిమనుష్యునకును తనయ
 భిప్రాయము సరిగానే కనుపడును. కాని, ప్రతివ్యక్తియును
 పారపడుటకుగూడ నవకాశము లేకపోలేదు. అందువలననే
 పరమతసహన మవసర మగుచున్నది. పరమత సహనము గలిగి
 యుండవలె ననిన తనమతమును నిరాదరింప వలెనుట కాదు.
 తన మతముగూర్చి =ధికమగు విజ్ఞానమునుబడసి దానినినిర్మత

మతితో ప్రేమించనలెననియే యెల్లవాడను గ్రహింపదగును.

పగమన సహనము మతపాషంపశ్వమునకు ప్రత్యక్ష విరుద్ధము. సహనమునలన ఆధ్యాత్మిక విజ్ఞానము కలుగును. మతము లనుగూర్చి స్థిరయైన జ్ఞానముగలిగినచో వివిధ మమతలకు మధ్యమందు విభేదము లన్నియు నంతరించును. ఇందువలన సహనము గలుగును. యిరమతిములపట్ల మనము సహనము నలవరచుకొనగలిగినచో మనమనమునుగూడ మనము మరింత జాగుగా గ్రహింప గలుగుదుము.

మంచిచెడ్డలు.

సహనమును కలిగియుండుటవలన మంచిచెడ్డలకుగల విభేదమెంతమాత్రమును తొలగదు. ఇప్పుడు ప్రపంచము నందు ఖైయిత్తు కలవు. వాటినిగూర్చియే యీ వ్యాసమున జేసిన ముచ్చటించితిని. వీటికన్నిటికిని మూలాధారములగు సిద్ధాంతములలో నెట్టిభేదమును లేదు. ఇవియన్నియును వెనుక వాటిని కలిగియుండినట్టియు యిపుడు వాటిని కలిగి యున్నట్టియు స్త్రీపురుషులనుమాత్రమే నూచించుచుండును. మంచి చెడ్డలనుగూర్చి దుర్మార్గులపట్లను, సన్మార్గులపట్లను, పాపాత్ములపట్లను, పుణ్యాత్ములపట్లనుగూడ మనము దాక్షిణ్యభావమునే కలిగియుండవలెను. గాని దౌరాత్మ్యమును, పాపమును, నిరంతరమును తీవ్రముగా ద్వేషించుచునే యుండవలెను.

వినయము · 10·

వినయము స్వయంస్థమైన నియమముగాదు. ఇది అహింస యొక్క పరిణామములలో నొకటి; లేక, అందొక భాగమని మైన చెప్పవచ్చును. కాని వినయము అభ్యాసముచే సాధింప దగినదికాదు. వ్యక్తలస్వభావములో నే అదియొక భాగమై యుండువలెను.

సత్సాగ్రహశ్రమమునకు సంబంధించిన నియమములను, కట్టుబాట్లను తయారుచేసినప్పుడు నామిత్రులకు కీ॥ శే॥ గురుదాస బెనర్జీగారు వానిలో వినయమునకుగూడ ఒక స్థానముండవలయునని నూచించిరి. ఇప్పుడు నేను చెప్పుచున్న కౌరవములను బట్టియే అనూచనవచ్చును నేనంగీకరింపలేను. ఇట్లు వినయమునదియొక విధికొకపోయినను అట్టి విధులన్నిటికన్న గూడ అది ముఖ్యమైనదనియే చెప్పవచ్చును.

(అభ్యాసము)

కాని, అభ్యాసముగలన వినయముగడించుకొన్న వారెవరును లేరు. సభ్యము నభ్యాసముచే సాధింపవచ్చును. అట్లే శ్రమను గూడ అభ్యాససాధ్యము గావించుకొనవచ్చును. కాని, వినయము నభ్యసించుటయన్నవాత్రము మోసము నభ్యసించుటయేయగును. వినయమునగా ప్రవర్తనయనిగాని, మర్యాదయనిగాని భావింపగూడదు. ఒకడొకని మృదయపూర్వకముగ ద్వేషించుచుండువచ్చును. కాని యీ ద్వేషించుచున్నవాడే, ఒక్కొక్కప్పుడు తన ద్వేషమునకు పాతృడైనవానికే సాష్టాంగ

పడి ప్రణమిల్లకచ్చునుగూడ. విశ నిది విశయముగాదు; కపటము.

ఒకడు నిరంతర రామనామ పారాయణతో దినమంతయు జపమాల ద్రిప్పుచు, ఒకసన్యాసిగితి బ్రవర్తించవచ్చును కాని, ఇట్టివాడే స్వాస్థ్యపరిడగుడ గావచ్చును. ఇట్టివాడు శాంతస్వభావుడుగాడు. మోసగాడు. విషయశీలడుగానానికి తన విషయమునుగూర్చి తెలియనే తెలియదు. సత్యము మున్నగు వానికి యొకపరిమితి యేర్పగుపవచ్చును. కాని, విషయమునవ మాత్రమే కేంద్రముగాదు. సహజస్థిమై విషయము, లోకముగి యుండ జాలదు. దినమంతయు అట్టి విషయముగిలవానికిమాత్రము అది యున్న దనియే తెలియదు.

ఈ సందర్భమున వసిష్టవిశ్వామితృలకథ చక్కని యుదాహరణము. విషయము. తానొక లెక్కలానివాడే కాదని ఒక వ్యక్తి భాషించుకొనునంతవరకు బోవలయును. అట్లుగాక తాను నొక సమర్థుడనని యొక డెప్పుడు భావించుచున్నాడో! అప్పుడే యతడు విషయముతోడి సంబంధమును వదలుకొనుచున్నాడు. తమనియమము లన్నింటిని మూలద్రోసివైచుచున్నాడు.

అహంకారము.

ఒకడు నియమములను పాలించుచున్నవాడే తన నియమ పాలనమునుగూర్చి గర్వముజూకెనేని, ఆ నియమముల ప్రయోజనమేయంతరించిపోవును. పైపెచ్చు సంఘభిన్నుకది యొక్క కంటకముగూడ నగును. సంఘమో ఆ నియమముల గుణములను గ్రహింపదు. తనకొ వానివలని ప్రయోజనము లేకుండబోవును.

విషయము ఆహంకారమును సామ్రాజ్యముగా నకింప జేసి
వైచును.

జీవజాలమంతయు ఏమనఁ ప్రపంచములో నొక్క యణు
మాత్రమే యనుసంగతి నొక్కరవంత యాలోచించినచో
స్పష్టపడగలదు. మన జీవము కేవలము శ్చణికమైకది. అనంత
కాలచక్రముతో బొల్చి చూచినప్పు డొక్క నూరేండ్లవగా
నెంత?

కాని, మనమహంకార శృంఖలులను తెగింపి పారవైచి
అల్పావ్యుత్పలమైననాడు సర్వమును మనమేయగుదుము. మన
ముగూడ కొంత పాటివారముని భావించుచున్నామన్నచో భగ
వంతునకును, మనకును నకుమనొక యక్షుగోడ బెట్టుచున్నా
మని దానియర్థము. ఇట్టిభావన తేకపోయినప్పుడు భగవదైక్యము
గాంచుచున్నామని యర్థము. మనఃసముద్రములో జలబిందువు
కూడా నొకభాగము కాని, తన భాగస్వామిత్వమునుగూర్చి
దానికి తెలియుటమాత్రము తెలియదు.

స్వాతంత్ర్యము.

కాని సముద్రముచుండి నేరుపడి స్వాతంత్ర్యజీవమునకది యా
రంభింపగ నే ఆరుకొని పోవుచున్నది. జీవము కేవలమొక
పటిబుడగయనుట యతిశయోక్తికాకలదు. ఇట్టియహం అన్య
ధారహితమగు విషయము నలవాటు పరచుకొని గడించుకొన
జాలము. నియమపాలనమున కావశ్యకమగు నొక స్వత్యమిది.
సత్యావేషమును దహంకారి గాజాలడు. పదార్థముల కయత్మ

జీవితము నర్పించువానికి స్వీయజీవితమును గూర్చి ధ్యానించుకొనుట కవకాశమేయుండదు.

హిందూసంప్రదాయమును అనుసరించిన స్వబ్రతయే వినయమని భావించుకొనరాదు. మానవకోటి సేవకై నిరంతరములగు ప్రబల ప్రయత్నముల కొనసాగించుటయే వినయము. భగవంతుడు స్వదాకౌర్యపరాయణుడు ఒకక్షణము విశ్రాంతి నెరుగడు.

అ శాం తి.

భగవంతుని మనము సేవింకఁగోరినచో మనముగూడా సత్త్వయలసట నెరుగని కౌర్యపరాయణులము గావలసియుండును. సముద్రమునుండి బయటబడిన నీటిచుక్కలు విశ్రాంతియుండవచ్చును. కాని, సముద్రములూ నే యున్న జలబిందువునకు మాత్రము శాంతిలేదు. రేలయిన? అసలు సముద్రమునకే శాంతిలేదు. మనస్థితిగూడా సత్త్విక? భగవంతునితో నైక్యము సంపాదించుకొన్ననాడు మనకొకశాంతి కవకాశములేదు. యింకదాని యవసరముకూడ మనకుండదు.

అశాంతిలూనే శాంతి యిమిడిపోయియున్నది. ఈ యనంతమగు శాంతిమీదనే అ నిర్వచనీయమగు శాంతి ఆగారపడియున్నది. అందుచే తాత్పర్యముగ వినయము మానవసేవకై వ్యక్తి సర్వార్థత్యాగమును కాక్షించుచున్నది. ఇట్టి సర్వపరిత్యాగమునకుగల యాస్పద్యమును వర్ణించుట దుస్సాధ్యముగాని, యది యనుభవదూరముమాత్రముగాదు. సర్వసమర్పణము గావించు

కొన్న దెవరో వారు అస్థితిని పొందగలిగిరి. మనమగూడా నిది సాధ్యమేయ చను.

సత్యాగ్రహోద్యమముయొక్క పరమావధియే మాకార్యములు, మానియమములు మమ్మిచ్చటకు చేర్చుట వద్దే శింపబడినవి. నిరంతరముగా నుత్తమకార్యమాలలో నిమగ్నులమై యున్నచో యెప్పుడోయొకప్పుడు యెవ్వోకి నెరుకపడకయే మేమాపరమావధి జేరికొందుము; కాని, త్రత్యక్షముగ మేము దానిని వెంటాడిచిచోమామ్రము ఈ పరుగునుదప్పించుకొని పోవుట దానికి సహజము.

ప్రమాణము. 11.

ఈ లేఖలలో నేను ప్రమాణమునకుగల ప్రాముఖ్యమును గూర్చి వ్యక్తముగా చర్చించియున్నాను. కాని పరిశ్రమగు జీను తమునకును ప్రమాణము లెంతి యవశ్యకమో! వివరించుట యవసరము. “మనము కొన్ని నియమముల ననుసరించి ప్రవర్తించుట యవసరమే! కాని అందువలన ప్రమాణము గైకొనటమా త్రము యవసరము కాదను వారు చాలమంది కలరు. ఇంతే కాదు, ప్రమాణమునకుది దౌర్బల్యసూచన అనియు అది యొకప్పుడు హానికరముకూడ నగుననియు వారి యభిప్రాయము. “ఒకనియమమునకు కట్టుబడియుండునట్లు మనము ప్రమాణము గయికొనవచ్చును, కాని, కొంతకాలము తర్వాత అది మనక

సౌకర్యముగ తోచవచ్చును, లేదా? ఒకపాపముగ తోచవచ్చును. ఇట్టి సంగర్భములలో పయి ప్రమాణమునకు కట్టుబడియుండుట కేవలము వాకరము. కల్లు త్రాగకుండుట మంచిదే కాని వైద్యమునకు కావలసిన యవసరమున బట్టి కల్లు త్రాగవలసి వచ్చుననకొందము, అయినచో అప్పుడప్పుడు దానిని త్రాగితిమిమన తప్పుమి' పూర్తిగా నిషేధించియే వైచేదమును ప్రమాణము యొక యవసరమైన యిబ్బంది. ఈ యిబ్బంది కల్లువిషముమన నెట్లో తక్కిన యవసరములలోగూడ నట్లే" అని వారివాదము.

ప్రమాణమునగా నిశ్చయబుద్ధి,

ఈవాదములు సరియైనవని నేన భావింపను. ప్రమాణమునగా వెలుకంజ యిడని నిశ్చయబుద్ధి, అన్ని యిబ్బందుల బారినుండియు మానవుని హృదయమును రక్షించుటకే యిది యవసరము, అసౌకర్యము గలిగినంతమాత్రమున ఒకనిశ్చయమును వదలుకోవలసి వచ్చినచో ఇంక నట్టి నిశ్చయమునకు ప్రయోజనమేమి? దృఢమగు నిశ్చయమొకటి లేకపోయినచో అభివృద్ధి కనకౌశమే యుండిదని ప్రపంచానుభవము చెలుపుచున్నది, పాపకార్యము చేయుటకు ప్రమాణముండదు. ఒక విషయమున ప్రమాణము గయికొనిన తిర్వాత కొంతకాలమున కది పాపదాయకమని తెలిసినచో అప్పు డాప్రమాణమును వదలుకొనవలసిన యవసరము తర్చక కలుగును, కాని యిట్టి యంశములలో యెవరును ప్రమాణము గయికొనవలసిన యవస

భమేలేదు. సర్వసాధారణముగ మనమలవాటు పగచుకొనవల
 సిన మనదర్శములనుగూర్చి యే ప్రమాణములనుగయికొనవలసి
 పచ్చిన. ఇట్లే క్షయములలో పాపము గలుగవచ్చినని భావిం
 చుకొనుట కేవలమువాడుకమాత్రమే యగును-స్వవాదియగు
 తానునిజము చెప్పుటవల్ల ఎదుటివారికెవరికైన హానికలుగునేమో
 యనుభయము చెందనక్కర లేదుఏలననిజము జెప్పుటయెప్పటికిని
 నిరసాయమేయను పూర్తవమ్మకము అనేకకలదు. అట్లేసంపూ
 ర్ణనిషేధముకూడ నిషేధవాది ముట్టమొదటనే మంగుక్షయమై
 నిషేధముండకూడదని సత్తయించుకొనును. లేదా! తనప్రమా
 ణమును నిలుపుకొనుటకే ప్రాణములనైనా
 వర్పించుటకు సిద్ధముగ నుండును.
 సంపూర్ణనిషేధము నవలంబించి యొకడు ప్రమాణము కోల్పో
 యెననియే యనుకొందము, అయిన దీనివలన నష్టమేమి? కట్లు
 తప్పకప్రాణమును నిలుపగలదను నిశ్చయము లేదు. వకవేళ
 కొంతకాల మట్లది నిలిపియుంచ గలిగినను మరియేకారణము
 చేతనైనను మరుక్షణమునే ఆప్రాణమంతరింపవచ్చును ; అట్లు
 కాక తన ప్రమాణమును వదలుకొనుటకన్న ప్రాణమువదలు
 కొనుటయే మంచిదని యొకడట్లు చేసినను! అది ప్రాగు
 బోతుల తస్మిమున మార్చుట కవ్యతయుగ నుపయోగించగలదు.
 ప్రపంచసౌఖ్యమున కదియొక మహాశక్తికా
 గలదు. జీవనావస్థయందును మరణావస్థ యందునుగూడ తమ
 విశ్వాసమునకు కట్టుబడి యుండగలవారెవరో వారు భగవం
 తుని జూడగలుగుదురు.

ప్రమాణము దౌర్బల్యసూచకముగాదు.

ప్రమాణము గైకొనుట బలహీనతను సూచనగాదు. బలవత్త్వమునకేసూచన. తాను నిర్వహింపవలసినవిధిని ఎట్టియవస్థయందైననుసరే నిర్వహించి తీరవలయుననుటయే ప్రమాణమునకర్థము. దీనికెవరి యిష్టమువచ్చినట్లు వారు వేరు పెట్టుకొనవచ్చును. పూర్తిగ నిది బలవంతుల లక్షణము.

సాధ్యమైనంతవరకు.

ఏదైన నొకపని చేయవలసి వచ్చినప్పుడు 'సాధ్యమైనంతవరకు చేసెదన'ని చెప్పువాడు గరువపోతైన గావలయును. లేదా! బలహీనుడైన గావలయును. ఇట్లనుటచే, తాను వినయముగానున్నట్లతడు నటింపవచ్చును. కాని నిజమునకిది మరియేమైన గావలయును, కాని వినయము మాత్రముకాదు. నా విషయమునను యితరుల విషయముననుగూడ నేని యంశమును గమనించి చూచితిని. ఈ, సాధ్యమైనంతవరకు, అను పరిమితి సత్సంకల్పముల నన్నిటిని ధ్వంసమొనర్చి తీరును. 'సాధ్యమైనంతవరకు ఒకకౌర్యమును నిర్వహించుచున్నామన్నచో మొట్టమొదట యాకర్షణకే మనము లొంగిపోవుచున్నామన్నమాట సాధ్యమైనంతవరకు సత్యమార్గము నవలంబించి వచ్చుననునది అర్థములేనిమాట. ఒక రుణపత్రములో ఫలానతేదీనాడు సాధ్యమైనంతవరకు కొంతమొత్తమును చెల్లించెదనని వ్రాసియిచ్చినచో సాహుకారు దానికొన్నడును అంగీకరించడు. ఇట్టిదేభగవంతునకు మానవుని రుణపత్రమునైతము. 'సాధ్యమైనంతవరకు సత్యమార్గము మనమవలంబింతుమని మనమన్నచో దానికతడు

ను యొప్పుకొనడు. ప్రపంచమంతయు ప్రమాణముమీదనే ఆధారపడియున్నది. ప్రమాణమే భగవంతుడు తన విధులనుండి యొక వెంట్రుకవాపి తప్పినను భగవంతుడు భగవంతుడుకాదు. ఇట్టిప్రమాణములను అచంచలముగ నిర్వహించువారిలో సూర్యుడొకడు. అందుచేత నేసూర్యునిబట్టికొలనిర్ణయము గావించుటకు, పరిమితి నేర్పరచుటకు అవకాశము లభించుచున్నది. విధినిర్వహణ విషయమున సూర్యునకు సాటి మరెయొకటిలేదు. కాబట్టియే యతనిరక్షణమున మనము మన కెట్టి అపాయము లేదనిభావించుకొన గలుగుచున్నాము. మానవునిప్రమాణబుద్ధిమీదనే వ్యవహారమంతయు ఆధారపడియున్నది. అందుచే ప్రమాణమునునది యెచ్చటతలచిన నచ్చటనేయున్నదనుట స్పష్టము. ఇట్టిచో ఆత్మజ్ఞానము నార్జించుకొనుటలోగాని, స్వభావసౌష్ఠ్యము నలవరచుకొనుటలోగాని, అదిలేకమనము సాధింపగలదేమియు లేదు. అందుచే ప్రమాణము లత్యంతావశ్యకములను సంగతిని గూర్చి మన మెన్నడును సందేహింప కుండుముగాక.

‘యజ్ఞము’ అనగానేమి? 12

మనము ‘యజ్ఞము’ అను పదమును తలుచుగా వాడుచుందుము. తుదకు నూలువడుకుటనుగూడ దిన దినమును నిర్వహింపవలసిన యొక మహాయజ్ఞముగా నేర్పరచుటన్నాము. అందుచే యజ్ఞము అను పదములో నిమిడియున్న ఆయాభావములనుగూర్చి యెరిగికొనుటవసరము.

భౌతికాభ్యాత్మికములగు నెట్టి ప్రతిఫలములమీదను ఆశ పెట్టుకొనక లోక కల్యాణమునకై మనము చేయు కర్మయే యజ్ఞము ఇచ్చట కర్మఫలమున విశాలాతి విశాలమగు భావమున్నది. మనోవాక్కర్మలు మూడును కలసియున్నవి. కర్మ లో! లోకకల్యాణమున కన్నప్పుడు లోకశబ్దమున కర్థము. మానవకోటి యనియే కాదు జీవజాలమంతయునని యర్థము. అందుచే అహింసాసిద్ధాంతమునుబట్టి చూచినప్పుడు మానవ కోటి కల్యాణమును సాధించుటకేయైనను పశుబలి నిచ్చుట యజ్ఞము కాకాలదు.

వేదప్రామాణ్యము.

వేదములు యజ్ఞమునందు పశుబలి సంగీకరించుచున్నవందురు. ఈవాదము నాకవసరములేదు. అహింసా సత్యసిద్ధాంతములనుబట్టి పక్షించినప్పుడీ బలి అట్టి పరీక్ష కాగజాలదన్న చాలును. మతధర్మములను పేరున వేదకాలములో ఏయే ఆచారము లాచరణకువచ్చినను సంగతి నాకవసరములేదు. వేదశాస్త్ర పాండిత్యము నాకులేదను విషయమునే నెప్పటికప్పుడే యంగీకరించెదను. ఈలోపములను దిద్దుకొనుటకు ప్రయత్నముగూడ ఆనవసరమే! ఒకవేళ చరిత్రకారులు వేదకాలమున పశుబలి ఆచరణలో నుండెడిదని నిర్ధారించగలుగుదురే యనుకొందము. అప్పుడుగూడ సత్యాధర్మమును ప్రేమసిద్ధాంతమును మనమును సరింపవలసియున్నప్పుడు ఈపశుబలి సిద్ధాంతమును నిరసింపక తప్పదు.

మహాయజ్ఞము.

దీనినిబట్టి 'మహాయజ్ఞ' మను పదమునకుగలభావమును మనము చెలిసికొనవచ్చును. సాధ్యమైనంత యెక్కువమంది సాధ్యమయినంత సులభముగా సాధ్యమైనంత యెక్కువజీవుల జ్ఞేమముగోరి చేయుపని యేదో అదియే మహాయజ్ఞము. అందుచే యేదోయొక ప్రయోజనమును మనసులో నుంచుకొని అందుకై మరియొకరి కెవ్వరికిగాని యశుభముగోరుట యజ్ఞముకాజాలదు. భగవద్గీతకూడా యజ్ఞమని చెప్పుటకు వీలులేని కర్మయంతయు బొనిసతనముక్రిందికే వచ్చునని నుడువుచున్నది. మన యనుభవముకూడదీనినిధృడపరచుచున్నది.

గీతయజ్ఞము.

యజ్ఞమున కిదియే యర్థమైనప్పుడు యజ్ఞములేక ప్రపంచప్రవృత్తియే యసాధ్యము. అందుచే రెండవ యధ్యాయములో జ్ఞానమునుగూర్చి చెప్పినతరువాత అట్టి జ్ఞానము నార్జించుదారి యేదియని మూడవయధ్యాయములో చర్చించబడినది. ఈ సందర్భమున భగవద్గీతమనము పుట్టిననాటనుండియు యజ్ఞము మనల నంటిపెట్టుకొనియే యున్నదని నుడువుచున్నది. ఇతరులకు మనము నేవచేయుట కొకసాధనముగ నుండుటమూత్రమే మనకీ శరీరమియబడినదని దీనియర్థము. కాబట్టియే! యజ్ఞముగావింపక ముందే భుజించువాడు దొంగిలి తినుచున్నాడు. అని గీత కానించుచున్నది. పవిత్రమగు జీవితము గడుపువారొనరించు ప్రతికార్యమును యజ్ఞమేయగును.

భగవంతుని బానిసలు మానవులు.

ఇట్లు యజ్ఞము మనతోబాటు బుట్టినదగుటచే బ్రతికియు
 స్మంతకాలము మన మప్పువీడనివారమేయగుదుము. బ్రతికి
 యు స్మంతకాలము ప్రపంచనేవగా వించుట
 మనవిధియగును. బానిసలు తనయజమాను
 లిచ్చు యన్నవస్త్రములతో కాలక్షేపము చేయువిధముగనే
 మనముగూడ కృతజ్ఞులమై ఆవిశ్వేశ్వరుడిచ్చుదానిని గ్రహింప
 వలయును. అదియైనను మనహక్కులను ఫలితము మనమును
 కొనరాదు. అందుచే మనకది లభింపకయే పోయినను మనయజి
 మానుని మనము నిందింపకూడదు. ఈ శరీర మతనిది. దీనిని
 పోషించుటగాని, యావల పారవేయుటగాని యాతనియిష్టము.
 దీనినిగూర్చి మనము విచారింపవలసిన యక్కరలేదు. జాలిపడ
 దగినదియు గాదిది. అట్లు కౌకపోవుటయేగాక, యిది యొక
 సహజమైన స్థితి. అందుచే సంతసింపదగినది. కొరుకొనదగినది
 భగవత్సృష్టిలో మనకు తగిన స్థానమేదియను నంశమును మనము
 రవ్వంత తెలిసికొన్నచో నది సృష్టము. బలీయమగు విశ్వాసము
 గలవాడే యీమహానంద మనుభవింపగలుగును. “నిన్నుగూర్చి
 నీవాలాచించుకొనవలసిన యవసరము రవ్వంతయైనను అదియం
 తెయు శిశ్యునికే విడిచిపెట్టుము” అనియే యన్నిమతములును
 కాసింపుచున్నట్లు తోచును.

స్వార్థత్యాగము,

కాని దీనికెవ్వరును భయపడవలసిన యవసరము లేదు. శిష్యు
 లుషమగు హృదయముతో యితరులకు నేవజేయువాడు, అట్టి

సేవకుగల యగసరముగూర్చి మరింత యెక్కువగా తెలిసికొన గలడు. అతని విశ్వాసము నిరంతరముగ యెక్కువ యగుచునే యుండును. తనజన్మయెట్టిదో గుర్తెరుగజాలనివాడు, స్వప్రయోజనమును విడచిపెట్టుకొనుటకు సిద్ధపడలేనివాడు సేవయొనరింపజాలడు. ఒకవేళ యతడెట్టిసేవకు దిగినను స్వార్థపరత్వము దాని నంటుకొనియే యుండును. కానియింత కఠినమగు స్వార్థపరులు మిక్కిలి యరుదు. తెలిసియో, తెలియకయో మన మందరమును యేదోయొక స్వార్థరహితమగు సేవ యొనరించుచునే యుందుము. ఇట్టి సేవాధర్మములను బుద్ధిపూర్వకముగనే నిర్వర్తించుట మనమభ్యసించిననాడు సేవ యొనరింపవలయునను మనయాశ కోరికకుకోరిక యెక్కువగుచుండును. మనయానందమునకేకొక నిఖిలప్రపంచ కల్యాణమునకు గూడ నది సాధనమగును. 2

గతనారము యజ్ఞమునుగూర్చి వ్రాసియుంటిని. అవిషయమై కొంత వ్రాయవలయునని నాకు సంకల్పము కలుగుచున్నది. మానవకోటి యుద్భవించిననాడె యావిర్భవించిన యిట్టియు తక్కువై ధర్మమునుగూర్చి యోచనచేయుట సత్కాలక్షేపముగా నుండగలదు.

యజ్ఞమనగా మానవుడు దినమంతయు గం 24 లు కాలమును నిర్వర్తించవలసిన ధర్మమైయున్నది. కనుక “పరోపకారాయ సతాంవిధూతయః” (ఇతరుల కుపకరించుటకొరకై సజ్జనులు తమ సకలసంపదలను వినియోగపరచెదరు.) అనెడి ధర్మనూత్రము అసంకతముగా కన్పింపక మానదు. నిష్కామ

ము గా యి త రు ల కు నే వ చే యు ట య న గా? యి త
రు ల కు మే లు చే యు ట కాదు. అ మే లు మనకే చెం పు
చున్నది. మన మితరులకు చెల్లింపవలసిన రుణమును చెల్లించుట
వలన మన రుణభారమును మనమే తగ్గించు కొనుచున్నాము.
ఆరీతిగా మనధర్మమును మనము నిర్వర్తింపుచున్నాము. సత్పు
రుషులు మాత్రమేగాక మానవులందరును తమ సకలార్థము
లను మానవకోటి వినియోగార్థమై సమర్పింపవలసియున్నారు.
కొబట్టి యిట్టిసందర్భములో స్వస్థాఖ్యవిలోలత్వము యంత
రించి ఆత్మత్యాగమునకు తావొసంగుచుండును. ఆత్మత్యా
గమే యొకవిధమగు విలోలత్వముగా పరిణమించును.

త్యాగము.

మానవునకుస్వార్థ త్యాగమనెడి గుణము కలదు. ఇదియే
మానవునకును, మృగమునకును గల భేదము. మానవు
లందరును సర్వసంగపరిత్యాగులైన యెడల ఆలంకారమునకు
గాని, శృంగారమునకుగాని మానవజీవితములో తావుండదని
కొందరు వాదించెదరు. గృహస్థజీవితమున కవకాశముండదని
యు వాదించెదరు. కాని వీరికి త్యాగభావము పూర్తిగా బోధ
పడలేదు. త్యాగమనగా వ్యవహారప్రపంచమును వీడి యరణ్య
భూముల నివసించుట గాదు. త్యాగబుద్ధి మనజీవితవ్యాపార
ములన్నింటియందును జీర్ణమై అంతర్గతముగానుండిప్రతిఫలించ
వలెను.

గృహస్థుడు అయినవాడు విషయలోలుడు కావచ్చును.
లేదా పరిత్యాగి కావచ్చును. వర్తకుడు కోట్లకొలది ధనముతో

వ్యాపారము చేయుచుండ వచ్చును. కాని త్యాగబుద్ధితో
యతనియందుకూడ వర్తించ వచ్చును. అట్టి త్యాగబుద్ధితో
యతడు వ్యాపారము చేయుచున్న యెడల పరోపకారార్థమై
నిరంతరము యతనిబుద్ధి పనిచేయుచుండును. అట్టివర్తకుడు
మోసము చేయడు. చురాకాపరుడై వ్యాపారము చేయడు.
నిరాడంబర జీవితము గడపును. ఒకనికి హానిచేయుటకన్న తన
కోట్లకొలది ద్రవ్యమునే కోల్పోవజూచును.

ఇటువంటి వర్తకుడు ఈ పృథివిలో యుండ నేర
డనియు, ఊహ కల్పితరూపమనియు భావింప జనదు. అట్టి
వర్తకశ్రేష్టులు పాశ్చాత్య దేశములందును, ప్రాచ్యదేశము
లందును మన యదృష్టవశమున జీవించియున్నారు. అట్టి మహా
నీయులగు వణిప్పంగవులు యత్యల్పసంఖ్యాకులుగా కన్పించ
వచ్చును. కాని, అట్టివాడొక్క డున్నప్పటికినిగూడ యిట్టి
సిద్ధాంతము సాధ్యమే యనియు, కపోలకల్పితమైన యసంభవ
విషయము గాదనియు రుజువగు చున్నది. వభ్యాసులో పరోప
కారపారీణుడైన కుట్టుపనివా డొకడు గలడు. ఇటువంటి
మంగలవానినికూడ నేనెరుగుదును. ఇట్టిత్యాగరూపియైన సాలె
వానిని మనమందరము నెరుగుదుము.

ఈవిషయమై దీర్ఘపరిశోధన చేసినయెడల అన్నివృత్తు
లయందును త్యాగశీలురు మనకు కన్పించగలరు. ఈ త్యాగ
శీలురు తమ కష్టాంతమువల్లనే జీవించుచున్నారుగాని, తమ
జీవనోపాధియేవారియొక్క ప్రధానలక్ష్యముకారు. వీరివృత్తి
వ్యాపారసందర్భములో జీవనోపాధియనునది యుపాంగము

గానున్నది. మోతీలాలు మొట్టమొదట కుట్టుపనివాడుగానుండెను. తరువాతకూడ కుట్టుపనివాడుగానుండెను. గాని, తరువాత అతనియొక్క తత్వముమారిపోయెను. అతడు యితరుల తేమము నే సదాకోరుచుండెను. అందువల్ల అతనిజీవితము నిజముగా రమ్యమై, శృంగారమయమై శోభిల్లుచుండెను. త్యాగ పరిపూర్ణమైన జీవితమే! కళాలంకార భూయిష్టమై రమణీయత కుశిరోభూషణమై యొప్పును. అనుక్షణమును నూతన శోభతో పరిధోవిల్లును. అందువల్ల జీవితము రసవంతమైయుండును. అట్టి సారస్వమునకు మితిమీరుటయనునదియుండదు. ఆ జీవితము యక్షయతూణీరమువలె నిరంతర శోభాప్రపూర్ణమైయుండును. ఆత్మయజ్ఞమును చేయుట భారమైన కార్యమని భావించిన యడల అదిసార్థకమైన యజ్ఞముకాజాలదు. విషయ లోలత్వము ఆత్మవినాశమునకు దాచిచూపును. ఆత్మత్యాగము నిత్యమైన యమరత్వమును చేకూర్చును. మన జీవితాభిరుచి మన చిత్తవృత్తినిబట్టి యుండునేకాని యచంచలమైన పరమధర్మముగాదు. ఒకనికి నాటకములయందు యభిరుచియుండును. ఇంకొకనికి యాకాసమునందలి జ్యోతిర్మండల పరిణామములను విమర్శించుటయందు కుతూహలమెక్కువయుండును. కాబట్టి జీవితాభిరుచియనునది వ్యక్తిగతమైన విశిష్టలక్షణము. జాతీయ సప్రదాయసిద్ధము. మనబౌల్యమందు మనకు బోధింపబడిన విషయములందే మనకభిరుచి యేర్పడుచుండును. ఒకజాతికి మనోజ్ఞమైన విషయములు యింకొక జాతికి యేహ్యమైనవిగా కన్పించుననుటకు యనేక తార్కాణములు కేర్పొనవచ్చును

అధికారహంకారము భృత్యభావము

నిర్వాజయైన ప్రజాసేవ తాము చేయుచున్నందున ప్రజలు తమకుకొవలసిన వస్తుసామగ్రిశాంతయు సమర్పింపవలసినదనియు, తమకు నిజముగా యక్కరలేని వస్తువులనుకూడ తాము స్వీకరించుటకు యగ్నులమనియు కొందరు ప్రజాసేవకులు భావించుచున్నారు, ఇట్టిభావముతో వర్జించువారలు సేవకులు కాజాలరు. వారు ప్రజాపీడనముచేయు అధికారాహంకారులు. మానవసేవచేయ సంకల్పించినట్టి వాడు. ఒకడైనను తన సౌకర్యసౌఖ్యములగూర్చి తలపోయడు. తన జీవిత సౌకర్యముల నొనగూర్చుటకుగాని, నిరాకరించుటకుగాని, సర్వశక్తిసంపన్నుడైన ఆ జగన్నాథుడే కర్తయని త్యాగితల పోయును. కాబట్టి తనకు లభించిన దంతయు సేకరించుకొనుచు తన జంబాలపటలముచు వృద్ధిచేసికొనడు. తన కత్యంతావసరమైన పదార్థములనే స్వీకరించి జీవితము గడపుచు మిగిలినవి వర్జించును. అట్టివాడు క్రోధమువీడి శాంతచిత్తుడైయచంచలహృదయుడై కష్టముల సహించును. పుణ్యకార్యములకు ప్రతిఫలము పుణ్యమే యనునట్లుగా త్యాగిచేసెడి పరోపకారమునకు పరశ్రేయమే ప్రతిఫలమై యొప్పును.

సత్వర కార్యాచరణ

పరోపకారములందు యిష్టానుసారముగా నిర్లక్ష్యముగా ప్రవర్తించుటకు వీలులేదు. స్వకీయవ్యవహారములయందు శ్రద్ధాసక్తులు పూర్తిగాయుండివలెననియు ప్రజాసేవమాత్రము యధే

చ్చముగా తీరిక కలిగినపుడు చేయవచ్చుననియు కొందరు భ్రమించు చున్నారు. అట్టివారు ఆత్మత్యాగ మనెడి విద్య యందు యింకను ఓనమాలు నేర్చుకొనవలసి యున్నారు. మనము యథేచ్ఛగా చేయనిశ్చయించిన పరోపకారములగు పుణ్యకార్యములయందే మన యుత్తమశక్తి సామర్థ్యములను వినియోగించ వలెను. మన స్వంతపనులనుకూడ విడనాడి పర హితార్థమునే ఘటించవలెను. విశుద్ధత్యాగి లోకసంగ్రహ కార్యమై ముందు వెనుకల నరయక తన సర్వస్వమును సమర్పించును.

13. భగవద్గీతా ప్రాశస్త్యము.

ఇంతదనుక ఆశ్రమవాసులు గైకొను ప్రమాణములనుగూర్చి వివరించితిని. త్యాగధర్మమునుగూర్చియు, ప్రమాణములనుగైకొను ఆవశ్యకతనుగూర్చియు కూడ వివరించియుంటిని. ఇప్పుడు యేగ్రంథమును మనము ప్రతిరోజుపఠించి, పక్షమురోజులలో పూర్తిచేయుదుమో, ఏగ్రంథతాత్పర్యమును నిరంతరము మనము మననము చేయుచుంటిమో, ఏమహాగ్రంథమును ఆధ్యాత్మికవిద్యావిధానమని మనము భావించుచుందుమో అట్టిభగవద్గీతనుగూర్చి ముచ్చటించెదను. ఏగ్రంథమును మన ప్రతియడుగున ఉపయోగింప దలచుచుందుమో, ఏగ్రంథసహాయముచే నిగూడములును, అగాధములును నగు మానవప్రవృత్తుల నవగాహనముచేసికొననెంతుమో, అగ్రంథమునుసమగ్రముగా చెలిసికొని

నిరంతరము మనము చేసికొనదలచుచునో, అగ్రంధములో మనము వికృతము చేందవలెను. కష్టములలో నున్నప్పుడెల్ల మా తృప్త్యరూపిణియగు భగవద్గీతను చదువుకొనుచుందును. ఆమహా తల్లియు నాకష్టముల పారద్రోలి చిత్తశాంతి నొసగుచుండును. అగ్రంధము నేనెట్లు అవగాహనము చేసికొనుచున్నానో తెలిసికొనునో భగవద్గీతను పఠించినదానివలన దుఃఖశాంతి నిబొందు మహాశయులు యింకను శ్రొత్తసంగతులను నేర్చుకొనగలుగుదురు. అగ్రంధమువలన యింకను సహాయమును బొందగలుగుదురు.

భక్తియోగము.

ఈకోజున 12వ అధ్యాయముయొక్క సంగ్రహము నిత్తును. ఈఅధ్యాయమునందు భక్తియోగమున గూర్చి, ఆనగా? ప్రేమప్రద్యారా భగవత్సత్త్వత్కారమును బడయుటనుగూర్చి వివరింపబడియున్నది. వివాహసమయమున యీఅధ్యాయమును వల్లవేసి తాముచేయవలసిన పంచయజ్ఞములలో నొక్కదానిని భావింపుడని సతీపతులకు మనముబోధించుచున్నాము. భక్తిలేని కర్మకాండయు, జ్ఞానకాండయు నిరర్థకములు. ఆవిమలజునికి భారముగాకూడ నుండవచ్చును. కావున ప్రేమపూరిత మనస్కులమై యీగ్రంథమననమునకు గడంగుదము.

సాకార నిరాకార పరమాత్మ స్వరూప చింతనము.

అర్జునుడు కృష్ణపరమాత్మ నిట్లడుగుచున్నాడు:— సాకార ఓడవగునిన్ను శ్రద్ధాశ్చలైభిజించు భక్తులు ఉత్తములా? లేక,

అవ్యక్తదేవును, అక్షరదేవును నగునిన్న భజించుయోగులు ఉత్తమములా (12-వ ఆధ్యాయమును 1వ. శ్లోకము) ఈ ప్రశ్నకు శ్రీకృష్ణభగవానుడిట్లు ప్రత్యుత్తర మొసంగుచున్నాడు:—

ఎవరు నాయుండు అనగా సాకారపరబ్రహ్మమునందు మనస్సు నిలిపి శ్రద్ధతో, భక్తిభావముతో నన్ను పాసించు చున్నారో వారు నాకు సమ్మతులు. (12అ-2 శ్లో.) మరియు ఎవరు యింద్రియ గ్రామమును బాగుగా నియమించి సర్వత్ర సమబుద్ధి గలవారై అక్షరమును, అవ్యక్తమును, అనిర్దేశ్యమును, అచలమునగు పరమాత్మను, భజించుచున్నారో వారు గూడ నన్నే పొందుచున్నారు. (12అ-3, 4 శ్లో.)

కౌవున యీ రెండు పద్ధతులలోను ఒకటి యెక్కువనియు ఒకటి తక్కువనియు, చెప్పవీలులేదు. కాని దేహధారులు అవ్యక్తమును అచింత్యమును నగుదానిని గ్రహించి, దానిపై భక్తినిలిపి భగవత్సాక్షాత్కారము పొందుట దుర్లభము. పరమాత్మ గుణాతీతుడును మానవచతువుల కగమ్యగోచరుడైన యున్నాడు. అట్టివస్తువుపై భక్తి నిలుపుటచాలకష్టము. కౌవున తెలిసియో, తెలియకయో, దేహధారులందరు భగవంతుని సాకారరూపమునే చింతనము చేయుదురు.

14. మోక్షమిచ్చు రాముడు.

మనమే రాముని గుణగానము చేయవలసియున్నదో, ఆ రాముడు వాల్మీకియొక్క రాముడుకాదు. తులసీదాసు రామా

యణములోని రాముడుకొడు. తులసీదాసు తామాయణము నాకత్యంత ప్రేమమగు గ్రంథము. నేను దానిని అద్వితీయ గ్రంథమని తలచెదను. మరిఒకపర్యాయము చదువ నారంభించిన విసుగుజెందను. అయినప్పటికిని నేడు మనము 'తులసీదాసుయొక్క రాముని స్మరించువారముగాము. గిరిధర రామునిని భజించుటలేదు. అట్టియెడ కాలిదాస భవభూతుల యొక్క రాములగురించి ప్రశ్నించనేల?—భవభూతి రచించిన ఉత్తరరామాయణమునందు సౌందర్యమున్నది; కాని, యెవని నామము స్మరించిన మనము భవసాగరమును తరించగలమో, దుఃఖసమయములో నెవని నామము స్మరించవలయునో, అట్టి రాముడు దానిలోలేడు. సహించరాని వేదసతో దుఃఖించుచున్న మనుష్యునకు 'రామ నామము స్మరించు, డని నేనుప దేశించుచుందును. నిద్రరాకపోయినను, రామ నామము జపింపు (డని బోధించుచుందును. అయితే రాముడు (నేచెప్పు రాముడు) దశరథపుత్రుడును, వీతాపతియునగురాముడుకొడు.

ఈ రాముడు దేహధారిరాముడేకొడు. మన హృదయకమలమందు వసించురాముడు. దేహధారి కా నేకాజాలడు. మది హృదయమో అంగుళపరిమాణము గలిగినది. చాలచిన్నది. దానిలో వసించురాముడు దేహధారి యెట్లు కాగలడు? అతడు యేదోయొక చైత్రశుద్ధనవమినాడే జన్మించియుండడు. అతడు జన్మరహితుడు. ప్రపంచమునంతటిని సృష్టించినవాడు. సృష్టికర్త, జగత్పతి, కనుక, మనమేరాముని స్మరింపదలచుచున్నామో, యేరాముని స్మరింపవలయునో, ఆరాముడు మనకల్పిత

రాముడే! యితరులు కల్పించిన రాముడుకాదు.

ఈ సూత్రము జ్ఞాపకముంచుకొన్న మన మనస్సునందుద యించు అనేకశంకలిక కలుగజాలవు. వానిని వధించిన రాము డు పూర్ణ పురుషోత్తముడెట్లుగునని అనేకపర్యాయములు శంక పొడమును. నాదగ్గరకుకూడ యిటువంటి ప్రశ్న లనేకములు వచ్చుచుండును. నేను మనస్సులో నవ్వుకొందును. ఎవడైన మోసముతోగాని, లేక, బహిరంగముగాగాని, యెదుర్కొని యెవరైన చంపిననుగాని, లేక, పదితలలుగల దేహధారియగు రావణుడుండిన వానిని చంపినను అచెంతటి ఘనకౌర్యము? ఈ కౌలమున నిరువదేమి! యసంఖ్యభుజములుగల రావణుడు వుట్టి నను, ఒకబాలుడొక్క ఫిరంగిగుండుచెబ్బతో ఆతని యసంఖ్య భుజములను, తలనుకొట్టివేయును. అట్టివానిని మనము ఆలౌకిక బాలుడుగా పరిగణించము. ఆతడొకరాక్షసుడనియే తలచెదము మనము రాక్షసుని పెద్దన్నవలె శక్తిని సంపాదించ కోరుట లేదని నేను నెలచుచున్నాను. అట్టివానిని పూజించుటవలన మనకు శాంతికలుగదు. మనము, ఆంతర్యామిని, అందరిలోపల నుండువాడును, బయటనుండువాడును, ఆందరకు స్వామియగు వానిని పూజింపవలయును. ఆతనిగురించియే మనము 'నిర్భలకే బలరామ్' నిర్భలులకు రాముడే బలమని గానముచేసితిమి. ఇక్కడ 'ద్రౌపది నిర్భలురా' లయినదను విషయమున్నది. ఇప్పుడు ద్రౌపదికి దేహధారియగు రామునకు సమస్వయమెట్లు కుదురును? అయినప్పటికిని కవి ద్రౌపదిమానమును రాముడు గా పాడినాడని గానముచేసి నాడు. ఇందులోని రాముడు అం

దరఖాస్తు సామాన్యదే! అయినను యెవరును ఆతని తెలిసికొనజాలరు. మనమారామునే స్మరించుచున్నాము. అంతర్యామిలగు రామకృష్ణులయందు భేదమేమియు లేదు.

ఈపండుగ వాడు నిగ్రహమును కలిగియుండుటకును బాలురు నిర్దోషముగు అనందముపొందుటకును రామాయణముచదివి జ్ఞానము సంపాదించుటకును ఈ శ్రీరామనవమీమహోత్సవము జరుపబడుచున్నది. దేహధారియగు మనుష్యుడు పరమేశ్వరుని మరొకవిధమున స్వరగా తెలిసికొనజాలడు. మానవుని కల్పనాశక్తి చాలదూరముపోజాలదు. కనుక పరమేశ్వరుడు మనుష్యరూపమున యవతరించెనని తలచును. హిందూమతములో బౌద్ధార్యమునకు మేరలేదు. కనుకనే! పరమేశ్వరుడు చేపరూపముగను, పందిరూపముగను, నరసింహరూపముగను, అవతరించెనని వర్ణింపబడినది. ఇట్లుమానవులు దేహధ్యాసగలవారై ఈశ్వరుని దేహధారిరూపముగా కల్పించిరి. అప్పుడప్పుడవతరించెనని కల్పించిరి. ఎప్పుడు ధర్మము క్షీణించి అధర్మము ప్రబలమగునో అప్పుడు ధర్మసంరక్షణార్థమై, ఈశ్వరుడవతరించునని చెప్పబడియున్నది. ఈ విషయముగూడ నేను పైకనుదాహరించినప్రకారము ఆహద్దు (మేర) వరకే నిజమగును. లేచో అజన్ముడు జన్మించుటేమిటి? ఏదో ఒకచరిత్రాత్మకమగు పురుషుడు ఈశ్వరరూపముగా గాని లేక యీశ్వరుడు చరిత్రాత్మకమగు పురుషుడుగా గానిజన్మించినాడని నమ్ముట కారణమేమియులేదు. మహాపురుషుల గుణగణములనుబోచి మానవులు వానినిపూర్ణావతారమనియుఅంశ

వతారమనియు నమ్మిరి. మరియునిది యెరిగియుండియునుగూడ వాల్మీకి తేక తులసీదాసుయొక్క రాముని వేర్వేరు పాసపలు తమ యీశ్వరుడతడేనని నమ్మిరి. వారల్లు భజించుటయందు అట్టి కీర్తనలు గానము చేయుటయందెట్టిదోషమును లేదుగాని నేను ప్రథమమున జెప్పిన విషయము జ్ఞాపకముంచుటన్నచాల మంది భ్రమపడుటకేమియు కారణముండదు. ఎవరైనను మన యెదుట వశంకలనుంచి మనలను భ్రమలోపడవలయునని ప్రయత్నించిన వారితోమేము దేహధారియగు రాముని పూజించుట లేదనిచెప్పుడు. మేము నిరంజనుడును, నిరాకారుడునునగు రాముని (భగవంతుని) పూజించుచున్నామని చెప్పుడు. అభగవంతుని దగ్గరకుసరాసరి చేరజాలముగాన యెవనియందు యీశ్వరకళ మూర్తీభవించినదని కల్పింపబడినదో వానికీర్తనలు పాడుచున్నాము.

మనము దేహరూపమగు గోడనుదాటి చూడజాలనంత వరకును సత్య, అహింసాగుణములు పూర్ణముగా మనలో ప్రకాశింపజాలవు. సత్యపరిపాలనను గురించి విచారించితిమేని దేహధ్యాస వదలవలసినదే! యేలనన? సత్యమున పాలించుటకు చావవలసి వచ్చును. అహింసావిషయమునుగూడ నింతియే! దేహము అభిమానమునకు కారణమగుచున్నది. దేహము యెడల రాగమున్నవాడు అభిమాన రహితుడు కాజాలడు. యీ దేహము నాదియనుభావము నామనస్సునందున్నంతవరకు నేను పూర్ణముగా హింసనుండి తప్పించుకొనజాలను. యీశ్వర సాక్షాత్కారము నభిలషించువాడు దేహమునుదాటి

వెళ్ళవలయును. తనదేహమును తిరస్కరింపవలసి వచ్చును. మృత్యువు నాలింగము చేయవలసి యుండును.

ఈరెండు గుణములు బొందినప్పుడే మనము తరింప గలుగుదుము. బ్రహ్మచర్యాది వ్రతముల ననుష్ఠింపగలము. సత్యము లేకుండ వాని ననుష్ఠించుటెట్లు? హిరణ్మయేన పాత్రేణ సత్యస్మాపిహితముఖమ్, సత్యముయొక్క ముఖము సువర్ణపాత్రతో కప్పబడియున్నది. సత్యము పలుకుటకు, సత్యము నాచరించుటకు భయమెందులకు? అసత్యరూపమగు తలతల మెరియుమూతను తొలగించ నంతవరకును సత్యదర్శన మెట్లు కాగలదు? ఎవరైనను నకపకారము చేసిన వానిని కోపించుటకు మారు ప్రేమించుట మనకు రుచించునా? మనము సంసారము అపారమైనదని పాడుచున్నాము. నన్ను చేరవలయునన్న సంసారమునుండి పరుగెత్తిరమ్మని రాముడు చెప్పుచున్నాడు- అయితే శరీరమును పరుగెత్తించినందువలన సంసారమునుండి పరుగెత్తినవారము కాజాలము- అపారవృత్తిని గలుగజేసుకొని 24 గంటలు పని చేయుచుండియుచుగూడ మనము రాముని చేరగలము. ఈ విషయమే భగవద్గీతయందు బోధింపబడినది. కాబట్టియే నేను గీతను ఒక ఆధ్యాత్మికశబ్దకోశమని తలచెదను. ఆవిషయమునే తులనీదాను మనకొక నుందరకావ్యరూపముగా యుపదేశించెను.

కాని నేను చెప్పినదే కీలకము అనగా! మనకల్పిత రాముడే నన్ను తరింపజేయును. నిన్ను తరింపజేయడు. ఏ రా

ముడు నిన్ను తరింపజేయును. నన్ను తరింపజేయడు. మనమందరము తులసిదానువలె నుందరకౌవ్యమును రచింప జాలము. కాని జీవితములో యీశ్వరానుభవముపొంది జీవితమునే కౌవ్యమయముగా చేయవచ్చును-

(ప్రహేదూతి సం॥ చైత్ర శుకలు)

స్త్రీలస్థితి 15.

పురుషులు స్త్రీలవిషయమున చేసెడు దారణకృత్యములకు ఆగ్రహమును చెందుటకు నేను బాలికనుగా నవసరములేదు. ఈ ఆక్రమములలో వారసత్వవిషయము మిక్కిలి తక్కువయనియే నేనుతలచెదను. వారసత్వపు చట్టమువలన స్త్రీలకు కలిగిన ఆక్రమముకంటె శారదాబిల్లువలన చక్కపరుపబడిన ఆక్రమమే ప్రబలమైనదిగాని స్త్రీలహక్కులనుగూర్చి అసమగ్రములగు సవగణలకు నేనెన్నటికినిసమ్మతంపను. న్యాయశాస్త్రప్రకారము పురుషులకుగల హక్కులన్నియును స్త్రీలకుగూడ పూర్తిగా నుండవలసినదనియే నావాభిప్రాయము. పుత్రులను, పుత్రికలను సర్వవిషయములయందు సమానముగానే చూడవలెను. స్త్రీలకు విద్య బాగుగా వ్యాపించినకొలదియు వారి బలమును వారు గ్రహింపగలుగుదురు. తమకు గలుగజేయబడుచున్నదాదులములగు నక్రమములను వారపుడెంతమాత్రమును సహింపరు. న్యాయశాస్త్ర సంబంధములగు నక్రమములను తొలగించినంత

మాత్రమున పని పూర్తిగాదు. ఈ అనర్థకము విక్కిలి లోతుగా నేవేరూనియున్నది. పురుషుని కర్తృధికారముపట్లగల తీవ్రకాంక్షయే దీనికి ముఖ్యకారణము. దీనికంటెను స్త్రీ పురుషులకుగల సంభోగలాలస్వమే ముఖ్యతనుమగు కారణము. సాక్షుడైని యాజమాన్యము లభించుటవలననే అధికారముచేకూరును అధికారముపై ఆశారపడిన ఆక్రమ యశమునుగూడ పురుషుడపేక్షించును. తర్కడియొక్క పటుంబసంబంధమగు సాత్తును అతనికి జనించినవారికందరికిని సమముగా విభజించినయడలయిది లభింపజాలదు. ఒకతండ్రికి వుట్టినవారందరునుగూడ సమానహక్కుదారులని నిర్ణయింపబడినచో అతని అస్తిని వారందరికిని సమముగానే విభజింపవలసివచ్చును. కావుననే పటుంబఅస్తి సాధారణముగా జ్యేష్ఠపుత్రునకే చెందుచున్నది. స్త్రీలలో చాలమంది పెండ్లి చేసికొందురు. న్యాయకాస్త్రము స్త్రీ విరుద్ధముగానున్నను, భర్తయొక్క అధికారస్వాతంత్ర్యములలో స్త్రీకి సమానహక్కుగలదు. తాను ధనికుని భార్య కావలయుననియే ప్రతి స్త్రీయును కోరుచుండును. కావున స్త్రీలు సభలలో పాండిత్యప్రకర్షకొరకు సంస్కరణమున కనుకూలముగా ఓట్లనిచ్చినన, ఆప్రకారమునడుచుకొనవలసివచినపుడు చాలమంది నిలువబడజారు. అటుల నిలువబడినచో వారికిగల సదుపాయములు తొలగి పోవును. వారు వానిని వదలజాలరు.

న్యాయకాస్త్రప్రకారము స్త్రీలకుగల ఆక్రమములన్నియు తొలగి వలెననియే నే నెల్లపుడును వాడించు చుండును.

వాదించు చుండునుగాని, మన దేశమునందు విజ్ఞాన వతియగు స్త్రీలేదని ప్రధానకారణమునుగూర్చి పనిచేయవలెనని నేను కోరెదను.

త్యాగమును కష్టానుభవమును స్త్రీలలో మూర్తీభవించిన విగాన వారు ప్రజాసేవకు గడంగినచో యది పునీతమగుటయే గాక, నిరంకుశమగు దురాశకును, సాత్తును కూడబెట్టుటకుగూడ విరోధమేర్పడును. మనుష్యులలో కొట్లకొలదిమంది నిర్ధనులుగా నేయున్నారగాన వారుతమబిడ్డలకియ్యదగిన ఆస్తియేమియును వారికిలేదు. కావున అల్పసంఖ్యాకులగు ధనికులకుగూడప్రితీయమగు ఆస్తి చెందకూడదు. తల్లిదండ్రులు తమబిడ్డలకు నిజముగా చెందజేయదగిన ఆస్తి తమసద్వర్తనముచే విద్యయును మాత్రమే యగును. తమబిడ్డలందరును ఆత్మవిశ్వాసము కలిగి స్వతంత్రముగా కష్టపడిపనిచేసి జీవింపగలుగునట్లు జేయుటయే తల్లిదండ్రుల ముఖ్యధర్మము. కుటుంబము పెంచనలసిన భారము జ్యేష్ఠులమీదనే యుండును. తమబిడ్డలు స్వతంత్రముగా జీవించుటకు తగినవిద్యను వారికి నేర్పింపవలెను. ప్రశంసనీయమగు సంకల్పము ధనికులకు కలిగినచో వారిబిడ్డలు హెచ్చుమంది యిప్పటివలె మందమతులుగానుండునట్టి దురవస్థ తొలగిపోవును. వారిని కుటుంబ ఆస్తికి బానిసలుగా జేయవలెనను నింద్యమగువాంఛ ధనికులకుండుటచే వారిబిడ్డలు నిరుత్సాహులును, విషయభోగ పరాయణులును, సోమరులును, అగుచున్నారు. చిరకాలమునుండి వేరూనియున్న యిట్టి అనర్థములను రూపుమాపుట విజ్ఞానమతులగు సతీమణుల ముఖ్యశ్రయముగా నుండవలెను.

స్త్రీలు తమ అర్హతలను గోలుపోవుటకు స్త్రీపురుషులకుగల పరస్పర సంభోగ వాంఛగూడచాలముఖ్యతమమగు కారణమను విషయముగూడ సర్వజనవిదితమే! స్త్రీలు అప్రయత్నముగా నేదుర్భావము లేకుండగనే చేయుచుండునట్టి పలువిధములగు నూత్మకార్యములవలన వారు పురుషులను వంచుతుల నొనరించుచున్నారు. ఇటుల స్త్రీలు తమ్ము వశపరచుకొనకుండ నిరోధించుటకు పురుషులుకూడ దుర్భావములేకుండనే అప్రయత్నముగానే ప్రయత్నించి విఫలమైరి. దాని ఫలితము కార్యవైఫల్యమేగాన నిది చాలముఖ్యతమగు సమస్యయేయగును. భరతమాత పుత్రికలలో విజ్ఞానపాతులగు వారి సమస్యను పరిష్కరింపవలసి వున్నది. ఇందులకు వీరు అన్నివిషయములలోనూ సాశ్చాత్యులనే అనుకరింప గూడదు. ఏలననగ? వారిపద్ధతుల చటిపరిస్థితులకు మాత్రమే పనికివచ్చును. వీరు భారతిదేశ విజ్ఞానములను పరిస్థితులను అనుకూలమగు విధానమునే అవలంబింపవలెను. పురుషులను నియమించుటలోను, పుత్రికులను గావించుటలోను, స్థిరచిత్తుల నొనరించుటలోను, స్త్రీలు అధికమగు సామర్థ్యము చూపవలెను. మన ప్రాచీన విజ్ఞానమున శ్రేష్టమైన దానినంతను భద్రపరుపవలెను. నీచమైనదానినంతను నిస్సంశయముగా తిరస్కరింపవలెను. సీతాదేవి, ద్రౌపదీదేవి, సావిత్రి, దమయంతి మున్నగు పతివ్రతామణులిట్టి ఘనకార్యములు చేయగల్గుదురు. గాని గయ్యాకుసుమ, నంగ నాచులు, జేయరు.

స్వ దేశీ వ్రతము 16 .

స్వదేశవ్రతము యీయుగమునందు మహావ్రతము. ఏది ఆత్మయొక్క ధర్మమో దానిని అజ్ఞానమువలనగాని, మరియేకారణము చేతగాని, మరచినపుడు దానివిషయమై వ్రతముబూనుటకు అవసరముకలుగును. ఎవరుస్వభావముచేతనే మాంసాహారికాడో వానికి మాంసాహారమును తినవండుటకై వ్రతముబూను అవసరము కలుగదు. వానికిమాంసమందు కోరికయుండదు. దానిని చూచినవెంటనే వాంతియగును. స్వదేశీ ఆత్మధర్మమై యున్నదికాని, దానిని మరచిపోవుటచేత ఆవ్రతమునుబూనుట అవసరము. ఆత్మవిషయములో స్వదేశీయమనగా సర్వప్రపంచిక బంధములనుండి విముక్తి. ఈదృష్టిలో దేహముకూడా పరదేశమే! ఇతరఆత్మలతో వికారముపొందుటయందు దేహములను అడ్డంకులను కలిగించును. స్వదేశీధర్మమును తెలిసికొనినవాడును, దానిని పాలించువాడును, సర్వజీవులతో వికారము పొందుచు శరీరమును త్యజించును.

ఈఅర్థమే సత్యమైనచో నిరుగుపొరుగువారి సేవయందే లీలమగుట స్వదేశీధర్మమని సహజముగా తెలియును. ఈవిధముగా సేవచేయునపుడు దూరమునందున్నవా రుపేక్షింపబడుదురనిగాని, వారికి హానికలుగుననిగాని సందేహింపవచ్చును. అట్టిసంకోచము వట్టిభ్రమయేయగును. శుద్ధమైనస్వదేశ సేవయందు శుద్ధమైన పరదేశ సేవ యిమిడియుండును. “పిండమందువలె నే బ్రహ్మాండమందును”

దీనికి విపరీతముగా దూరదేశీయులకు సేవచేయుచున్న మోహమున పడినచో వారికి సత్యమగు సేవజరుగక పోవుటయే గాక పొరుగువారి సేవకూడా యుపేక్షింపబడును. రెండువిధముల నష్టముకలుగును.

నాపైననాధారపడియుండు వుంటుంబమును గ్రామనానులను వదలిపెట్టినయెడల వారికి నావలనకలిగిన ఆధారము పోవును. దూరముననున్నవారికి సేవచేయుటవలన వారికి సేవచేయుట యెవరిధర్మమో వారుస్వధర్మమును వరచెదరు. యీ విధముగా దూరదేశీయులకు ఆట్టి సేవచిక్కులను తెచ్చిపెట్టును. అక్కడివాతా వరణముచెడును. స్వదేశమందుకూడా వాతావరణము తప్పకచెడిపోవును. ఈప్రకారముగా అన్నివిధముల నష్టముకలుగును. ఇట్టి అసంఖ్యములగు ఉదాహరణములనుచెప్పి స్వదేశీధర్మమును స్థిరపరుపవచ్చును.

“స్వధర్మనిధనంశ్రేయః పరధర్మ భయావహః”

అని గీతము చెప్పుచున్నది. దీనికి అర్థము యిట్లు చెప్పవచ్చును. స్వదేశపాలన చేయునపుడు మృత్యువు కలిగినను శ్రేయమే కాని, పరదేశీ భయంకరమైనది.

స్వదేశీఅనగా స్వధర్మము.

స్వదేశీతత్వమును తెలిసికొనకపోవుటచేతనే అన్నిచిక్కులు కలుగుచున్నవి. వుంటుంబముపైనుండి మోహమువలన వారికి ప్రీతికలిగించుట కొరవనై సేను దొంగతనము దగాచేసినయెడల అదిస్వదేశీ కాజాలదు. వారియెడల నాస్వధర్మమును నిర్వృత్తించవలయును. నాధర్మమును అరయుచు దాని పాలన

చేయుచుండిన యెడల సత్యము పూర్ణమగు ధర్మమేదో అది తెలియును. స్వధర్మపాలనమున పరులధర్మమునకుగాని, పరులకుగాని హానికలుగదు. కలుగనూకూడదు. హాని కలిగినయడల అభ్యసించిన ధర్మస్వధర్మముకొదు. అది స్వాభిమానమగును. ఇందుచేత అది త్యాజ్యము. స్వదేశీధర్మమును పాలించునపుడు కుటుంబమును బలిదానము చేయవలసివచ్చుట సంభవింపవచ్చును. ఈ విధముగా చేయవలసివచ్చినప్పుడుకూడా అపనికుటుంబమునకు సేవయైయుండవలయును. ఏవిధముగా స్వార్థత్యాగమువలన ఆత్మరక్షణ చేయగలమో! అవిధముగానే కుటుంబత్యాగమువలన కుటుంబరక్షణ చేయగలము.

నా గ్రామమున స్త్రీగు వ్యాపించినదనుకొనుడు. అసోగుల సేవచేయుటకు నా భార్యను, పుత్రులను, పుత్రికలను నేను ప్రేరేపించినప్పుడు రోగమునకు వశులై అందరు మృతినొందినయడల నేను కుటుంబమును నాశనముచేసినవాడనుగాను. దానికి సేవచేసినవాడనగును. స్వదేశధర్మమందు స్వార్థము ఉన్నదనుకొన్నను అది శుద్ధమైన స్వార్థము. శుద్ధస్వార్థము. శుద్ధస్వదేశీ అనగా అదిపరమార్థముయొక్క పరాకాష్ఠ.

ఈవిచారశ్రేణి ననుసరించి సమాజముయొక్క శుద్ధమైన స్వదేశధర్మము ఖాదీయిందున్నదని తెలిసికొంటిని. సులభముగా అందరు తెలిసికొనగలిగినది. ఈదేశమందు, ఈ యుగమునందు, అందరు పాలించవలసినట్టిది అగు స్వదేశీధర్మముయేది? దేనియొక్క సమాజపాలనవలన కోట్లకొలది భారతీయులకు రక్షణకలుగునో! అట్టి స్వదేశీధర్మమేది? దీనికి సమాధానము చర్చా! ఖాదీ! అని తెలుసుకొంటిని.

ఈ ధర్మమును పాలించుటవలన విదేశీమిల్లు యజమానులకు నష్టమువచ్చునని తలచుచుందురుగాక. దొంగిలించిన సొత్తును

వాపసు చేయవలసివచ్చినప్పుడును దొంగతనము చేయకుండ నిర్బంధింపబడినపుడును, దొంగలకు నష్టముకలుగదు. వారికి లాభమేకలుగును. అన్యాయముగా సంపాదించినట్టి పాపపు ద్రవ్యము నాశనమైనయడల వారికిని జగత్తునకును లాభమే కలుగును. సారాశ్రాగుడవల్ల మందువేయుట మారినయడల పొరుగువనున్న యీమత్తుపదార్థము లమ్ము దుకొణదారులకు నష్టముకలుగదు. లాభమే కలుగును. స్వదేశీధర్మమును ఆచరించువాడు పరదేశమును ద్వేషింపడు, పూర్వముగు స్వదేశీవ్రత మందు ఎవరియడలను ద్వేషమునకును తావులేదు. ఇది సంకుచితమైన ధర్మముకొదు. ఇది అహింసప్రేమనుండి జనించిన సుందరమగు ధర్మము.

కరయోగము 17.

కృష్ణభగవాను డిట్లుచున్నాడు:-“సాకారమగు నావిగ్రహమునందు మనసు నిలుపుము. నీకున్నదంతయు భగవంతుని దివ్యపాద సన్నిధిసర్పింపుము. ఇట్లు చేయజాలకపోతివేని చంచలమగు మనోప్రవృత్తులను అభ్యాసయోగముచే గ్రహింపగడంగుము. యమనియమ ప్రాణాయామ ఆసనాది అష్టాంగయోగముచే మనస్సును వశపరచుకొనుము. ఇది చేయజాలకపోతివేని నీవుచేయుకార్యమును భగవత్కైంకర్యముగా చేయుచుండుము. ఇట్లు చేయుచుండుటవలన క్రమశః ప్రపంచవా

మోహమును బంధవర్గముపై ప్రేమయు తగ్గిపోవును. నీవునిష్క-
ళంబుడవును, నిర్మలుడవును నగుదువు. నీలా లీనమైయున్న
భక్తిభావము పైకి పొంగును.

నిష్కామకర్మము.

ఇదికూడ నీవు చేయజాలకపోయినచో కర్మఫలత్యాగము
గావింపుము. నీవుచేయు కార్యములకు ఫలితము కావలెనని
కోరకుము. నీనియమిత కృత్యములను నిరంతరము చేయుచుం
డుము. తానుచేయుకార్యములయొక్క ఫలితములకు మనుజుడు
కర్తకాజాలడు. కారణార్థములన్నియు సమకూడినతరువాతనే
ఫలితము కలుగునని తోచుచున్నది. కావున నీవు నిమిత్తమాత్ర
ముగానే యుండుము. నీకునేనుబోధించిన నాల్గవార్గములలో
నొకటి గొప్పదని ఒకటి నీచమని తలపవద్దు. వీనిలో నీకేది వీరి
గునో దాని నంగీకరించి నన్ను చేరుము.

నిజమగు భక్తుడు.

యమనియమూది యోగసాధనములకంటె భగవత్కథలను
విని వానిని మనము చేసుకొని వానితత్వము గ్రహించు పద్ధతి
సుకరమని తోచుచున్నది. భగద్గీతలోనిది జ్ఞానపద్ధతియని పే
ర్కొనబడినది. దీనికంటె చిత్తైకాగ్రతయు, పూజావిధియు
సులభమార్గముగా నగపడుచున్నది. ఇది ధ్యానపద్ధతిగా వినరిం
పబడినది. కర్మఫలసన్యాసము దీనికంటె సులభ మార్గముగా
నుండవచ్చును. స్రుతివానికి ఒక్కటేపద్ధతి సుకరముగా నుండు
నని చెప్పవీలులేదు. కొందరు యామార్గములన్నిటి నవలంబింప
వలసియుండును. వీనికన్నిటికి పరస్పర సంబంధము గలదు.

ఎట్టివైనను నీవు భక్తుడవు కాదలచియున్నాడవుగదా గమ్యస్థానము యేమాగ్గమునైనను పొందుము. ఎవడు నిజమైన భక్తుడో చెప్పుటయే సావిధి. భక్తుడు నిరనూయుడు, తనయందును, నిఖిలభూతములందును, సమహితత్వంబున మెలంగువాడు. కరుణానుయుడు. ఇట్టిపదమును బొందుటకతడు నాగద్వేషుడు లను పారద్రోలును, అహంభావమును చంపుకొని వినమ్రుడగును. అతనికి కష్టములును, సుఖములును సమానములే! తన కపకారముగావించిన వారినతడు త్నమించును. తనతప్పిదములను త్నమించుటకుగాను ప్రపంచమును వేడుకొనును. అతడు నిత్యసంతోషి, నిత్యప్రతిజ్ఞుడు, తనబుద్ధిని, మనస్సును, సర్వస్వమును భగవధీనము గావించువాడు. ఇతర జీవజాలమునకతడు కష్టముగాని భయముగాని కలుగచేయడు. ఇతర జంతువులవలన నతనికష్టమును భయమునుగూడ యేమాత్రమునులేదు. భగవద్భక్తుడు శీతోష్ణ, కష్టసుఖేత్యాది ద్వంద్వాతీతుడు, కామాదిరహితుడు, నిష్కల్మషుడు, వివేకి మత్సరశూన్యుడు, కర్మఫలత్యాగియై యతడు స్థిరప్రతిజ్ఞుడైయుండును. ఏది యెట్లు జరిగిననుసరే అతనికి దుఃఖములేదు. ఇట్టివానికి పగవారులేరు. గౌరవములేదు. అవమానములేదు.

శాంతుడై, యదృచ్ఛాలాభసంతుష్టుడై, ఏకాకియై, ఆత్మజిజ్ఞాసాతర్కిరుడై, ప్రపంచములో జరుగు కార్యములవిషయమై తామరావృతై నీటిబొట్టువలె అంటి అంటనట్లు ప్రవర్తించుచుండును. ఈవిధముగా ప్రవర్తించుచు నాయందు శ్రద్ధాతిత్సరుడై యుండువాడు నాభక్తుడు.

కర్మయోగము.

స్థితప్రజ్ఞుని లక్షణములను విని మనుష్యుడు శాంతియుగా కూర్చుండవలయునని అర్జునుడుతలచెను. స్థితప్రజ్ఞుని వర్ణనలయందు కర్మయొక్క గోరుగూడ వినబడలేదు. గనుక అర్జునుడిట్లడిగెను. “మీయుపదేశమునుబట్టి కర్మకంటె జ్ఞానమధికమనిఁ చెలియుచున్నది. ఈకారణమున నాబుద్ధి వ్యాకులపడుచున్నది. జ్ఞానమే శ్రేష్ఠమై యెడల నన్ను ఘోరికర్మయందు యెందుకు ప్రవేశపెట్టుచున్నావు? దేనియందు నాకు శ్రేయముగలదో దానిని నాకు స్పష్టముగా చెప్పవేడదను”.

భగవానుడు యీవిధముగాచెప్పెను. “అర్జునా! పూర్వము నుండియు యీప్రపంచమునందు రెండుమార్గములు ఆచరణలోనున్నవి. మొదటిది జ్ఞానప్రధానమైనది. రెండవది కర్మప్రధానమైనది. కర్మలేనిదే మనుష్యుడు అకర్మగాజాలడు. కర్మలేనిదే జ్ఞానములభింపదు. సర్వమును త్యజించి స్వస్థతగా కూర్చుండు మనుష్యుడు సిద్ధపురుషుడుగాజాలడు. ప్రతిమనుష్యుడు యేదియోయొక కర్మనుచేయుచుండుట నీవు చూచుచు నేయున్నావు. అతని స్వభావమే ఏదోయొక కర్మను వానిని చేయించుచుండును. జగన్నియమము యీవిధముగా నుండగా ఏమనుష్యుడు కౌలుమీద కౌలువైచుకొని కూర్చుండి మననునందు అనేక సంకల్ప వికల్పములను జేయుచుండునో వాడు మూర్ఖుడు. మిథ్యాచార్యుని చెప్పబడును. యింద్రియములను వశపరచుకొని రాగద్వేషములను వదలి అశక్తిరహితుడై కర్మనాచరించుట మేలుకాదా? నియతకర్మను నీవంతుకువచ్చిన

సేవాకార్యమును ఇంద్రియములను వశపరచుకొని చేయుచుం
 డము. సోమరివలె కూర్చుండటకంటె సేవాధర్మము శ్రేష్ఠమై
 నది. సోమరియై కూర్చుండు వానిశరీరము తుదకు క్షీణించును.
 కర్మచేయునపుడు యజ్ఞకార్యముతప్ప మిగిలిన కార్యములన్ని
 యు బంధకములని జ్ఞాపకమొందుకొనుము. యజ్ఞమనగా స్వార్థ
 మునకై కాక పరోపకారమునకై చేయునట్టికర్మ. కేవలము సేవా
 ధర్మమేయునట్టి సేవయందు, అశక్తి, రాగద్వేషములు వుండ
 నేరవు. ఇట్టియజ్ఞమును, సేవయును, చేయుచుండుము. బ్రహ్మ
 యీజగత్తును సృష్టించి దానితోపాటు యజ్ఞమునుకూడా సృ
 శించి చెవిలో యీ మంత్రోపదేశమును చేసెను. “పృథ్విని చే
 రుడు, పరస్పర సహాయము చేసికొనుడు. అభివృద్ధినిపొందుడు.
 సర్వజీవులను దేవతారూపములని తెలిసికొనుడు. సేవజేసి
 దేవతలను ప్రసన్నులుగాజేయుడు. వారు మిమ్ము ప్రసన్నులను
 గా చేయుదురు. ప్రసన్నులైన దేవతలు నీశోరికలను శోరకముం
 దే తీర్చెదరు. లోక సేవచేయకయే, భూతములకు వారిభాగమును
 వారికి అర్పింపకయే భుజించువాడుదొంగ. సర్వభూతిమును
 వారివారిభాగము నర్పించుచు యెవ్వడుతినునో, అనుభవించునో
 వానికి అనుభవించుటకు అర్హతగలదు. అనగా! వాడు పాపము
 నుండి ముక్తడగును. దీనికి వ్యతిరేకముగా యెవరు తమ స్వలా
 భముశోరకే సంపాదించుకొందురో, వారుపాపులు. పాపభూ
 యిష్టమైన అన్నమును భుజించినవారగుదురు. అన్నమువలన
 జీవులు జీవించుచున్నారు. అన్నము వగ్నమువలనను, వగ్నము
 యజ్ఞమువలనను కలుగుచున్నది. యిది సృష్టినియమము అనగా! :

సర్వభూతముల కర్మలవలన, శ్రమలవలన ఉత్పత్తియగుచున్నది. జీవులులేనిచోట వర్షములేదు. జీవులున్నచోట వర్షముండియే యున్నది. సర్వజీవులును లేన కర్మలను చేయునివియే! పరిశ్రమచేసి జీవించునవి- ఎల్లప్పుడు విశ్రాంతి తీసికొనువాడు దేనిని అనుభవింపజాలడు. ఈనియమము సర్వజీవులకు వర్తించునపుడు మనుష్యుని విషయములో దీని ప్రాముఖ్యమునుగూర్చి చెప్పనేల కనుకనే కర్మ బ్రహ్మసృష్టిచెననియు బ్రహ్మఅక్షర బ్రహ్మ నుండి యుద్భవించెననియు భగవానుడు చెప్పెను. ప్రతియజ్ఞమునందును, ప్రతిసేవయందును, అక్షరబ్రహ్మ పరమేశ్వరుడు విరాజిల్లుచున్నాడని తెలిసికొవలయును. ఈకాలచక్రమును ఎవడు అనుసరింపడో వాడుపాపి. వానిజీవితము వ్యర్థము. ఎవనికి ఆత్మశాంతికలదో, అట్టివానికి చేయవలసినకార్యమేది యులేదని చెప్పవచ్చును.

వానికి యేకార్యమును చేయుటయందుగాని, చేయకపోవుటయందుగాని, యెట్టిలాభమునులేదు. అతనికిదేనియందును స్వార్థముండదు. కాన, వాడు యజ్ఞకార్యమును వదలజాలడు. నీవునిత్యము కర్తవ్యకర్మను చేయుచుండుము. దానియందు రాగద్వేషములుంచకుము. దానియందు అసక్తిగలిగియుండకుము. ఎవడు అనాసక్తిపూర్వకముగా కర్మనుచేయునో వాడే యీశ్వరసాక్షాత్కారము పొందును. జనకాదులు నిర్దిష్టతైరాచకార్యములను చేయుచు సిద్ధినిపొందిరి. వాను లోకసీతములకొరకే కార్యములను చేయుచుండిరి. దీనికి విపరీతముగా నీవుయెట్లు ఆచరింపగలవు? యోగ్యులనియు, మాన్యులనియు

తలపబడువారు యేవిధముగా నడచుకొందులో ఆవిధముగా నే జనసామాన్యము నడచుకొనును, నియమముయీరీతిగానున్నది నన్నుచూడుము. కర్మనుజేసి, నను యెట్టిస్వార్థమును పొందవలసియున్నది. నేను గం 24లు విశ్రాంతిలేక కార్యమంటే నిమగ్నుడనై యున్నాను. నన్నుచూచి లోకముకూడా కొలదిగనో గొప్పగనో! నన్ను అనుసరించుచున్నది. నేను సోమరినైయున్నచో ప్రపంచస్థితి యేమగును? సూర్యచంద్ర నక్షత్రాదుల గమనము స్తంభించిపోవును. ఆగత్తు నశించును. దీనిని నీవు తెలిసికొనగలవు నేనేకదా! వీనినన్నిటినినియమమందు వుంచువాడును నడపువాడను, నేను అనాసక్తుండను లోపలు అసక్తులు స్వార్థపగులై కర్మము చేయుదురు. లోపలకును నాకును యిదియే భేదము నావంటిజ్ఞానులు కర్మను వదలినయెడల లోకులు కూడా అట్లే చేయుదురు. బుద్ధిభ్రష్టులగుదురు. నేను ఆసక్తి వదలి కర్మచేయఁలయును. గీనివలన లోకులు కర్మభ్రష్టులు కాకుండుటయు, క్రమముగా అనాసక్తులగుటయు సంభవించును. మనుష్యస్వభావమునందున్న గుణములకు వశులై నవారు కర్మలనుచేయుచు నే యుందురు. మూర్ఖుడైనను చేయుచున్నానని తలచును. క్వాసోచ్చాష్టాసములు సర్వజీవులకు స్వభావములు కనురెప్పమీద నేదైనపడిన అది స్వభావముగానే వాలును.

అప్పుడు నేను క్వాసపీల్చుచున్నాననిగాని, రెప్పవాల్చుచున్నాననికాని యెవడును చెప్పడు. ఈ విధముగానే చేయు కర్మలన్నియు స్వభావసిద్ధమైనవిగాను, గూఢానుసారమైనవి

గాను, ఎందుకు యుండకూడదు? వానిని చేయించుటయందు
 అహంకారమేల? సర్వకర్మలను నాకర్పించి నానిమిత్తము
నునుకొరమునదలి, కర్మాదులుచేయవలయును. ఇదియే సర్వ
కర్మలను స్వభావసిద్ధముగా చేయుమార్గము. యిట్లుచేసిన మను
 ష్యునియందు అహంకారము స్వార్థభావము నసించి స్వభావిక
 ములుగను, నిర్దోషములుగను అగును. అట్టివాడు అనేకచిక్కు
 లనుండి విముక్తుడగును: అతనికి కర్మబంధమనునది యేదియును
 యుండదు. స్వభావానుసారముగా పని జరుగుచోట బలవంత
 పెట్టుట యనుభావము వుండజాలదు. వున్నయెడల అది అహం
 కారమేయగును. బలవంతమువలన బాహ్యకర్మలు ఆగిపోయి
 నప్పటికిని అతనిమనస్సు సంకల్పవికల్పములతోనే నిండియుం
 డును. ఇది బాహ్యకర్మలకంటె చెడ్డదియును అధికబంధనము
 కలుగచేయునదియు అయివున్నది.

ఇంద్రియములకు వానివాని విషయములయందు రాగద్వేష
 ములుండుట వాస్తవము శబ్దేంద్రియమునకు ఒకదానియందు
 ప్రీతియు, మరియొకదానియందు అయిష్టమును వుండును. ఘ్రా
 ణేంద్రియము గులాబిపువ్వు నుగంధమునందు ప్రీతియు, మలా
 విదుర్గంధములందు అయిష్టమును కలిగియుండును. అట్లే అన్ని
 యింద్రియముల విషయములలోను వున్నది. మనుష్యులుచేయ
 వలసినదేమన రాగద్వేషములను దొంగలను వశపరచుకొనవల
 యును. లేదా? వానిని బయటికి పారద్రోలవలయును. కర్తవ్య
 కర్మయని వెతుకుచు తిరుగకూడదు. నేడు ఒకటి, రేపు రెండవది,
 మొల్లుండి మూడవది యీవిధముగా కార్యభారమును నెత్తిపై

నపెట్టుకొనకూడదు. తనవంతువువచ్చిన కార్యమును యీశ్వర ప్రీత్యర్థము చేయుటయందు తత్పరుడఁ కావలయును. ఈవిధముగా చేయుచుండిన చేయునదంతయు యీశ్వరుడే చేయుచున్నాడను భావముకలుగును. ఈ జ్ఞానము కలుగును. అహంభావమునశించును. ఇదియే స్వధర్మము. స్వధర్మమునందు నిశ్చలముగా నుండవలయును. మనకు అదియే యుత్తమమైనది. పరుల ధర్మము ఎక్కువశ్రేష్ఠమైనదిగా గనఁపించును. వినను అది భయంకరమని తెలిసికొనుము. స్వధర్మాచరణ చేయుచు మృత్యువును పొందుటయందే మోక్షముకలను. రాగద్వేషరహితుడవై కర్మచేయవలయును. ఇదియే యజ్ఞము.

భగవంతుడు యిట్లు చెప్పగా అర్జునుడు యీ విధముగా ప్రశ్నించెను.

మనుష్యుడు దేనిప్రకారణచే పాపకార్యములు చేయుచున్నాడు. ఎవరో బలాత్కారముగా వానిని పాపకర్మవైపును యీడ్చుచున్నట్లు సాధారణముగా తెలియుచున్నది. భగవంతుడు యిట్లు ప్రత్యుత్తరమిచ్చెను.

మనుష్యుని పాపకార్యమువైపును యీడ్చుకొనిపోవువారు కామము క్రోధము. వీరిద్దరు అన్నదమ్ములు. కామము నెరవేర నప్పుడు క్రోధమువచ్చును. కామక్రోధములు కలవానిని రజోగుణము కలవాడని చెప్పుదుము. మనుష్యుని శత్రువులు వీరే. మానవుడు వీరితో ప్రతిరోజు యుద్ధముచేయవలసి యున్నది. అద్దముపై దుమ్ముపడిన మసకగా నున్నట్లును, నిప్పుపొగచే కప్పబడినట్లును, గగ్గము మాచిచే కప్పబడినట్లును, జ్ఞానియొ

క్క జ్ఞానమును కామక్రోధములు ప్రకాశింపనియవు. కామము అగ్నివలె భయంకరమైనది. అది యింద్రియములను, మనస్సును, బుద్ధిని తనవశమందుంచుకొని మనుష్యాని నాశనముచేయును. కాన, ప్రప్రథమమున నీవు యింద్రియములను వశపరచుకొనుము. పిమ్మట మనస్సునుగూడ జయించుము. ఇట్లు చేసిన బుద్ధికూడ నీవశమగును. ఇంద్రియములు, మనస్సు, బుద్ధి ఒకదానికంటె మరియొకటి మించినవైనను వీని యన్నిటికంటె ఆత్మ చాలా శ్రేష్ఠమైనది. మనుష్యునకు తనఆత్మ (తనశక్తి) యొక్క ప్రభావము తెలియదు. ఆత్మశక్తి తెలియకనే యింద్రియములు మనస్సువశమందుండవనియు బుద్ధిపనిచేయదని తాను తలచుచున్నాడు. ఆత్మశక్తియందు విశ్వాసముకలుగగనే మిగిలినవన్నియు సులభము లగును. ఎవడు యింద్రియములను, మనస్సును, బుద్ధిని వశమందుంచుకొనునో వానిని కామక్రోధములు వాటి అసంఖ్యసైన్యమును యేమియును చేయజాలవు.

ఈ అధ్యాయముముగీతను తెలిసికొనుటకు కీలకముని చెప్పియుంటిని. దీని సారమేమన! “జీవితము సేవకొరకు, భౌగమునకు గాదు.” అని యొకవాక్యములో తెలిసికొన నగును. కనుక జీవితమును యజ్ఞమయముగా చేసికొనవలయును. యిది తెలిసికొన్నంతనే పని పూర్తికాజాలదు. దీనిని తెలిసికొని ఆచరించుచుండినచో వుత్తరోత్తర పరిశుద్ధులమగుదుము. అయితే నిజమైన సేవయని దేనిని చెప్పవలయునో తెలిసికొనుటకు యింద్రియనిగ్రహము అవశ్యకము. యిట్లు చేయుచుండినచో ముందు ముందు మనము సత్యరూపమగు పరమాత్మ సాన్నిధ్యమందు

చేరుదుము. క్రమక్రమేనా మనకు సత్య సాక్షాత్కారము
 పూర్ణముగా కలుగును. నేనాకార్యముకూడా స్వార్థదృష్టితో
 చేసినయెడల అది యజ్ఞముకాజాలదు, కనుక అనాసక్తి పరమా
 వశ్యకము. యిది లభించినపిమ్మట మనము యితర వాదవివా
 దములయందు ప్రవేశించి నవసరముండదు. అర్జునునకు నిజముగా
 స్వజనులను చంపవలయునని యుపదేశించెనా? యుపదేశమం
 దిదికలదా? యిట్టిప్రశ్నలు కలుగజాలవు. అనాసక్తి లభించిన
పిమ్మట మనచేతిలో యెవరినైనా చంపుటకు కత్తియున్నను,
సహజముగానే అది చేతినుండిజారి క్రిందపడును. అనాసక్తి
ఆడంబరముచే లభించునదికాదు. ప్రయత్నించిన నేడే లభిం
చవచ్చును. లేదా! వ్యోసంసత్సరములు ప్రయత్నించినప్పటి
కిని లభింపకపోవచ్చును. దీని విషయమైన చింతకుగూడా.
 మనము విడువవలయును. ప్రయత్నమందే ఫలితమున్నది. మన
 ముప్రయత్నము సరిగా చేయుచున్నామా! లేదా! యనువిష
 యమునందు పూర్ణముగా ధ్యానముంచవలయును. యిందు ఆత్మ
 వంచకుడు కాగూడదు. దీనిని గమనించుట అందరికి అవస్య
 కమై యున్నది.

దౌర్జన్యమునకు ప్రతిక్రియ. 18

దౌర్జన్యమునకు ప్రతిక్రియ దౌర్జన్యముకాదు. ప్రతిపక్షుల
 పరుషసంభాషణములకన్న ఎక్కువ పరుషముగ మాట్లాడుట,
 ఒకదెబ్బకొట్టిన వానిపై రెండుదెబ్బలుకొట్టుట, అల్లరిచేయు

టక్టే ప్రతిపక్షులు ఆయిదుగురును పంపిన వారిని ఆడచుటక్టే మనము 10ని పంపుట నులభము, కాని, యిట్టికార్యములవల్ల యిహలోక సంబంధముగు లాభము, యెంతమాత్రము కలుగదు. పరిలోక సంబంధముగు లాభము కలుగుననిచెప్పిన, అట్టిపర లోకము పురాణములయందు సూచింపబడిన నరకముకన్న నికృష్టమైనదని చెప్పవచ్చును. ఈ విధమున క్రమముగా పెరుగుచున్న దౌర్జన్యమును ప్రతిక్రియ యేమి? ప్రార్థనచేయుట, నిరసనదీక్షపూనుట, పూర్వకాలమునుండి యనుసరింపబడుచున్న ప్రతిక్రియ. కాని, యిట్టిప్రార్థన నిరసనదీక్ష త్రికరణ శుద్ధియైనదిగా నుండవలెను. చిలుకలుచెప్పు విధమున దైవప్రార్థన, గీతములనప్ప చెప్పట, ఆహారమునుమాని దేహమునుశుష్కింపచేయుట, శిష్ప్రయోజనకరము. మనలో భగవంతుడున్నాడను నమ్మకము గలిగివారికే ప్రార్థనలవల్లను, నిరసనదీక్షలవల్లను లాభము కలుగును. తమ్ముతాము మోసపుచ్చుకొనుట తగిన కార్యముకాదు.

కావున దౌర్జన్యము యాపుమాపవలయుననిన దౌర్జన్యము వృద్ధిచెందుటకు అవకాశముల నివ్వకూడదు. యేదైన నొకసభ జరుగుచున్నప్పుడు దుండగీంద్రు ఆసభను ఆక్రమించుకొని నట్లు తెలిసిన అహింసావాదులు ఆసభను వదలిపోవుట శ్రేష్ఠమగు కార్యము. దౌర్జన్యము, పత్యమును ఆడచివేయజాలదు. కావున సత్యాన్వేషులు దౌర్జన్యమునకు ప్రతిగా దౌర్జన్యమును సలుపక, ప్రతిపక్షు దౌర్జన్యమును సహించిన సత్యమేతుదకు జయము గాంచగలదు. కాని, సత్యమేమో తెలిసికొనవలయు

టచేతనే గొప్పచిట్కలు యేర్పడుచుండును. మనప్రతిపక్షులు అసత్యవాదులని చెప్పట సులభము. కాని, మనవాదము సత్యమైనదని నిరూపించుటకు వీలులేనప్పడు ప్రతిపక్షుల మాషణ కన్న సహనము, ఉత్కృష్టమగు కౌర్యము. ప్రతిపక్షులనిర్బంధము లేక యెవరి యభిప్రాయములను వారు ప్రకటించుకొనుటకు అవకాశము లేకున్నచో శాంతియుతమగు జీవితము గడుచుట దుర్లభము.

కాని దౌర్జన్యము జరుగుచున్నప్పుడు ఆత్మరక్షణకూడా గావించుకొనగూడదా? అని ప్రశ్నింపవచ్చును. ఆహింసా సిద్ధాంతమునందు సంపూర్ణవిశ్వాసముగలవారికి యీవిషయమై యెట్టి సంజేహములుండవు. ప్రతిపక్షులు దౌర్జన్యము సలుపునప్పడు ఆత్మరక్షణకై యెట్టిప్రయత్నములు గావింప వుండుటయే ఉత్తమమగు ఆత్మరక్షణవిభానమని ఆహింసా వాదులు గుర్తెరిగియున్నారు. కాని సిద్ధాంతములను ఆదర్శములను ప్రకటించుటచే ప్రజలలో యిట్టిమనోభావము లేర్పడుట అసంభవము. యీవిషయమై దీర్ఘమగు వాదములు సలుపుట అనవసరము. మన నిస్సహాయస్థితి మనము గుర్తెరుగవలెను. బలహీనులకు బలము భగవంతుడను ఆర్యవాక్యమును స్మరణకు తెచ్చుకొనవలెను. ఈనూత్నమును దేశీయులు ఎంతవైరలో గ్రహించి అంతత్వరలో దౌర్జన్యము అంతమొందగలడు.

భగవంతునియచింత్యాద్భుతశక్తి 19

ఒక అనిర్యాప్తమును, అచింత్యాద్భుతమునగు మహాశక్తి. అది అంతర్బహిర్యాప్తము. దానిని నేను గ్రహించగలనుగాని చూడజాలను. అగోచరమగు నీమహాశక్తి కలదని అందరును గ్రహింపగలుగునట్లది చేయుచుండును. గాన అది నిరుపమానమును, భౌతిక శరీరమునకు వేద్యములగు విషయములలో ఆ మహాశక్తితో పోల్చదగినది యొక్కటియును లేదు గాన సీశక్తికలదని రుజువుచేయుట యెవరికినిగూడ అలవిగావుండ నున్నది. నేను నాయుండ్రయములతో దానిని కనిపెట్టెదను. అది యిండ్రయముల శతీతము. కాన, అష్టమాన ప్రమాణము వలన (యుక్తి) భగవంతుడు కలడను నిర్ణయించుటకు కొంత వరకు, అవకాశము కలదు.

పరిపాలకుడు యెవడు? అతడెటుల పరిపాలించుచున్నాడు? ఏల పరిపాలించుచున్నాడు? అను విషయములను, సామాన్య విషయములలో సైతము ప్రజలు గ్రహింపజాలరు. కాని పరిపాలించుచున్న మహాశక్తి యొక్కటికలదనిమాత్రము అందరును యెరుగుదురు. నేను నిరుడు మైసూరులో సంచారముచేసినప్పుడు గ్రామములలో చాలమంది బీదవారిని చూచితిని. మైసూరు యెవరు పరిపాలించుచున్నాడని వారిని నేను యడుగగా మాకు తెలియదని వారు చెప్పిరి. దేవుడే పరిపాలించుచున్నాడని వారు చెప్పిరి. తమదేశమును పరిపాలించుచున్న రాజు సంగతియే! యీ గ్రామవాసులకు తెలియనపుడ, రాజుతో

పోల్చినచో అనంతానంతగుణములు అధిపతును మహాశక్తికి సంపన్నుడును అగు భగవంతుని అత్యల్పశక్తిగల మానవుడనగు నేను, తేలిసికొనజాలకపోవుటలో నేమి వింతయున్నది. భగవంతుడు సర్వేశ్వరేశ్వరుడు.

భగవంతుడు పరిపాలించుచున్నాడని ఆగ్రామవాసులు గుర్తింపగలుగునట్లు నేనుగూడ గుర్తింపగలిగితిని. ప్రపంచమందొక క్రమసద్ధతి ప్రకారమే సర్వమును జరుగుచుండును. మార్పతరముగాని యొకనియమమును అనుసరించియే! అంతయును జరుగుచుండును. దానిని అనుసరించియే సకలప్రాణములును జీవించుచుండును. అది అంధప్రాయమగు నియమముకాదు. అంధప్రాయమగు నియమముచే తనులను బంధింపజాలను, అచేతనములలోకూడా ప్రాణముకలదని సర్ జగదీశ చంద్రబోసుగారిపుడు లోకమునకు వెల్లడించిరి. ఆనియమమే భగవంతుడు యేర్పరచిన నియమము. నియమమునకును నియమకర్తకును అభేదము. ఆనియమమునుగూర్చియును, ఆకర్తనుగూర్చియును, నాకేమియును తెలియనంత మాత్రమున, “ఆనియమములేదు. ఆకర్తయును లే”డని నేను చెప్పజాలను. మైసూరురాజు లేడని గ్రామస్థులు తలచినంతమాత్రమున రాజ్యమును అతడు యెటుల అతిక్రమింపజాలడో! అట్లునే భగవంతుడులేడని నేను తలచినంతమాత్రమున భగవన్నియమములను నేను అతిక్రమింపజాలను. కాని, నా అల్పజ్ఞతను, అల్పశక్తిని, భగవంతుని సర్వజ్ఞతను, సర్వశక్తిని, సర్వోత్తమమత్యమును, నేను గ్రహించి, వినయవిధేయతలతోను, భక్తి

తోను, భగవంతుని సమ్మియున్నచో! నా జీవయాత్ర ముఖము
గాగడచును. రాజాజ్ఞలకు బద్ధులగువారు ముఖముగా జీవింప
గలుగుటయే దీనికి ప్రత్యక్షనిదర్శనము. ప్రపంచమున ప్రతి
పదార్థమును ప్రతి క్షణమునను మారుచున్నట్లు చూచాయగా
నేను తెలిసికొనగలిగితిని. కాని, దీనికంతటికిని సృష్టిస్థితి లయ
నియమాదులకు ముఖ్యకర్తయగు సర్వేశ్వరుడు శాశ్వతుడు. అత
నికెన్నటికిని మార్పుగలుగదు. మన కనులకు కనబడున వన్ని
యును సళించి పోవుచుండును. గాని, అత డనంతుడు.

ఈ భగవంతుడు దయామయుడా? యితడు సంపూర్ణము
గా దయామయుడు! మరణములో జీవితమును, అసత్యములో
సత్యమును, అంధకారమున తేజమును స్థిరముగా నుండగలుగు
చున్నవి. యీ జీవితమును సత్యమును, తేజమును, ప్రేమ
యును, గూడదేవుడే! అతడే సర్వోత్తమునగు సర్వేశ్వరుడు.
కేవలము విజ్ఞానమునకు మాత్రమే తృప్తిగలిగిన చాలదు. హృద
యమునందుకూడ పరివర్తనము కలుగవలెను. భక్తుడొనరించు
స్వల్పకార్యమునందుకూడ భగవన్నహి మగోచరము కావలెను.
అందులను భౌతికేంద్రియముల అనుభవము చాలదు. వాటి
నతిక్రమింపగల యనుభవము కావలెను. భౌతికేంద్రియముల
ద్వారా కలుగుజ్ఞానము యెల్లప్పుడును సత్యముగా నే యుండు
ను. తరుచుగా మిథ్యాజ్ఞానమును విపరీతజ్ఞానమునుకూడ కలు
గుచుండును. ఈజ్ఞానము భౌంతిమూలకము. ఇంద్రియాతీత
మగు జ్ఞానమే నిశ్చితమగు జ్ఞానము తనహృదయ కమలముల
లోనున్న భగవంతుని అంతదృష్టివలన చూడగలవారి జీవితము

అలాగే గలిగిన మార్పులందులకు ప్రబల నిదర్శనములుగా నున్నవి.

ఇట్టి మహనీయులు అన్ని దేశములలోను, అన్ని కాలములలోను కలుగుచునే యుందురు. ఈ సత్యమును తిరస్కరించుట తన వ్యక్తిత్వమును నమ్మజాలక పోవుటయేయగును.

భగవంతునియందు అచంచలభక్తి కలిగిననేగాని యీ ఆత్మ సందర్శనము లభింపదు. నిరుపమానమగు భక్తివలననే భక్తుడు తనలోనున్న పరమేశ్వర బింబమును సందర్శింప గలుగును. ఈ విశ్వాసమును ధృఢపరుప దగిన నిదర్శనములు ప్రపంచము నందుండజాలవు. గాని ప్రపంచము నందలి నైతిక పరిపాలనము నందును, నైతిక నియనసాధిక్యము నందును, ప్రేమ యొక్కయు, సత్యముయొక్కయు, నియమమునందును, సంపూర్ణ విశ్వాసమును గలిగియుండవలెను. సత్యమునకును ప్రేమకును విరుద్ధముగానుండు వాటినన్నిటిని తత్క్షణమే తిరస్కరించుటకు గట్టిచీక్షను బూనగలవారికే విశ్వాసమే నిరపాయ కరమగు సాధనము.

భగవంతుడు కలదనునమ్మకము హేతువాదమువలన నేను కలిగింప జాలను. విశ్వాసము హేతువాదమున కతీత మైనది. అసాధ్యమైన దానిని సాధించుటకు ప్రయత్నింప కూడదు. ప్రపంచమున దోషముకలదని యుక్తిచే నేనుస్థాపింపజాలను. భగవంతుడొకడే అటులచేయకలడు. ప్రపంచమున దోషము అసాధ్యమైనదగుట నిశ్చయము. ఈ ప్రపంచమును చెడు గగూడ నుండటకు, భగవంతుడు సమ్మతించుటచే భగవంతు

అధికమగు సహనము కలవాడని నేను వినమృదనై విశ్వశించెదను. భగవంతునియందు దోషలేశమైన లేదని నే నెరుగుదును. కాని, భగవంతుడు కలిగింపకున్నచో దోషము ప్రపంచమున నుండజాలదు. కాని, ఆదోషము భగవంతునకు గలుగదు.

ఈ దోషముతో నేను తీవ్రముగా పోరాడి జయమును బడసిన నేగాని నే నెన్నిటికినిగూడ భగవంతుని తెలిసికొన జాలను. నాకుగల యనుభవము అత్యల్పమైయైనను దానివలన నాకు భగవంతునియందు స్థిరమగు విశ్వాసము కలిగినది. నాయందు పవిత్రత అధికమగుచున్న కొలదిని నేను భగవంతునకు చేరువయగుచుందును. నాకిపుడుగల భక్తినామ మాత్రమే? ఈ భక్తి హిమాలయ పర్వతాగ్రములవలె స్వచ్ఛతనుమును సుస్థిరము నైసపుడు. నేను భగవంతునకు మిక్కిలి చేరువగా నుండగలుగుదును.

ఉపదేశరత్నములు 20

(1) చిరకాలమునుండి వచ్చుచున్నను పూర్వసాంప్రదాయములే మతముకొజాలవు. వాటియందుండు మార్గవిశ్వాసములే మతముకొజాలదు.

(2) భోజనప్రతిభోజనముల నిషేధించుటలో మతములేదు. ఎల్లరపంక్తిని భుజించి తీరవలయుననుటయు మతముకాదు. ఎల్లరతో కలిసి భుజించుట మతభ్రష్టత్వముకాదు. ఆహారము వ్యక్తి స్వాతంత్ర్యమునకు సంబంధించిన విషయము.

(3) పుట్టుకవల్లనే యెవ్వరికిని ఆధిక్యతరాదు. కర్మమువల్లనే న్యూనాధిక్యతలు లభింపగలవు.

(4) సనాతన చాతుర్వర్ణములకును, ప్రస్తుత పుష్కలములకును పోలికయేలేదు, సనాతనవర్ణాశ్రమ ధర్మముల విభాగము ప్రశంసనీయమే!

(5) హిందూమతమందలి మహావిజ్ఞానమయుడగు బ్రాహ్మణుడు లేకున్నచో, హిందూమతమునకు తలయే లేదనవచ్చును.

(6) తల్లిదండ్రులచే బాల్యమున వివాహము చేయబడిన వరుడు మరణించినచో ఆమె విధవయేకాదు. ఆమెకు వివాహమొనరించుట పునర్వివాహముకాజాలదు.

(7) బాల్యమునందు ముడిపెట్టబడిన వరులు చనిపోవుచో, అట్టి బాలికకు వివాహమొనరించుట తల్లిదండ్రుల విధి; ధర్మము.

(8) పరవిక్రయము మహాపాతకము వివాహములలో లాభములకై వేలకొలది వ్యయబుచ్చుట దురాచారము.

(9) వివాహము పుణ్యకర్మ ఇది శరీరములకు సంబంధించిన బంధముగాదు, ఆత్మలయైక్యము. భార్యాభర్తల యందెవ్వరు. మరణించిననుగూడ యీబంధము త్రేగిపోవునదికాదు.

(10) వేశ్యలచే దేవాలయములయందు నృత్యము చేయించుట, సయితానును పూజించుట తప్ప వేరుకాదు.

(11) ప్రస్తుత దేవాలయములయందు దేవుడుండజాలడు; అనేక దుష్టాచారములకు లోనైన యీ దేవాలయములయందు దయ్యమే పూజింపబడుచున్నది.

(12) మాతృదేవతలగు స్త్రీలను వ్యభిచారవృత్తికై నొకతె గక్కింద విభజించుట ఆత్మకంచనము. ఈ సాంఘికదురాచారము వెంటనే నిర్మూలించవలెను. వేశ్యాబాణికలకు వివాహముగావించుకొనుటకు, హిందూసంఘమంతయు సర్వవిధముల తోడ్పడుటవిధి; ధర్మము.

(13) భగవంతుడననత్యమే! అహింసయే సత్యమునకు సర్వస్వము.

(14) బ్రహ్మచర్యమే జీవనము, శక్తి, లేజము.

(15) రహస్యముగా మాట్లాడవలెననుట పిరికితనము. రహస్యాలోచన, రహస్యభావము, మహాపాతకము.

(16) అహింస పిరికివాటికి లభించునదికాదు. మహాధయి ర్యవంతుడై సంపూర్ణ అహింసాప్రతుడు కాగలడు.

(17) శాత్రువునిబాధ అహింసా ప్రియుడై, ఆత్మశిక్షణతో అనుభవించజాలకున్నచో, శాత్రువునితో హింసామార్గమున పోరుటయైన సమంజసమే; కాని, పిరికివాడై పారిపోవుట మాత్రము అహింస కాజాలదు.

(18) చిత్తశుద్ధితో చేసిన ప్రార్థన అద్భుతకార్యముల చేయగలదు. అదియెవ్కువ పవిత్రతకొరకు ఆత్మ అనుభవించు త్రివేదన ఇట్లు సంపాదించపడిన పవిత్రత ఉచారకర్మమందు ప్రయోగింపబడుచో అదితిరిగి ప్రార్థనకాగలదు.

(19) క్రోధమునుండి సంకులత పుట్టును. బుద్ధితో కలసిన విశోధమందు సక్రమపద్ధతి కలదు.

నాయనభవమునుండి నేర్చుకొనిన గుణసాతమొకటికలదు.

అగ్రహమును బంధించి మూతవేసికొని లోన నిముడ్చుకొనుట మంచిది. కూడ బెట్టబడిన యుష్ణము సమశక్తిగా నెట్లు మారునో అట్లే లోన నిముడ్చుకొన్న అగ్రహము ప్రపంచమునంతను గదల్చుగల యఖండశక్తిగా పరిణమించగలదు.

హింసకన్న అహింసయే ఉత్తమము. శిక్షించుటకన్న క్షమించుటయే పీరుని అక్షణము. ధృడతరమగు చిత్తమునుండియే, బలము సముపార్జింపగలము. కాని బలిసేవ కారీరక కండముల నుండిగాదు.

తన అహంభావమునే వెల్లడించును. అతి కృత్రిమశక్తిచే అట్లు సంస్కరింప నెంచుట అసాధ్యమగుదానిని ప్రయత్నించుట వంటిది.

(23) భౌతికసౌఖ్యాభివృద్ధి యేరీతిగానైనను ధర్మాభివృద్ధికి తోడ్పడనేరదు.

(24) వైద్యకాస్త్రము యింద్రజాలసారము కేవల నామమాత్రమైన వైద్యవిద్యాప్రావీణ్యముకన్న బూటకపు వైద్యమే మంచిది.

(25) పాశ్చాత్య నాగరికతయనిగాని, విరోపానాగరికతయనిగాని, వేరుగాలేదు. ఉన్నది కేవల భౌతికమగు నవనాగరికత మాత్రమే.

(26) అహింస కొందరికి కేవలము రాజనీతియే కావచ్చును గాని నామమాత్రము అది స్వధర్మమేగాని రాజనీతిగాదు.

(27) మన సుగుణములను మనము కొండంతలా ప్రశంసించునెడల మన దుర్గుణములనుగూడ నటులనే నెల్లడింపక

తప్పదు. మన సుగుణములు హిమవత్పర్వతములవలె నున్నచో
మన దుష్టగుణములు కనిసము వింధ్యపర్వతములవలెనైననున్నవి.

భగవంతుడు అచింత్యాద్భుతశక్తి కలవాడు. అనిర్వాచ్యుడు.
చేతనాచేతనాత్మకమగు సకలప్రపంచమునకు నియామకుడు.
భగవంతునియందు మనము విశ్వాసముగలిగియున్నచో మనము
సుఖముగా జీవింపగలుగుదుము.

సత్యాన్వేషకుని హృదయము కమలమువలె మృదువుగను,
పాపాణమువలె అతికఠినముగనుకూడ నుండవలెను. ప్రయత్నము
లేకుండ ఆనందము లభించదు. కష్టము లనుభవించనిచో జీవితము
సౌఖ్యప్రదముగాదు. భగవంతుడే సత్యము సత్యమే
భగవంతుడు.

21 జానయోగము.

భగవంతుడు చెప్పుచున్నాడు:—నేను నిష్కామ కర్మ
యోగమును తెలిపినాను. ఇది ప్రాచీనకాలమునుండి యాచర
ణలొనన్నదే! ఇది శ్రోత విషయముకాదు. నీవు ప్రియభక్తుడవును,
ధర్మసంకటమందు పడియున్నావుగనుకను, నీవు
ముత్తడగుటకు వుపదేశించితిని. ఎప్పుడప్పుడు ధర్మము క్షీణించి
అధర్మము ప్రబలమగునో! అప్పుడు నేను ఆవతరించెదను.
భక్తులను రక్షించి, పాపులను సంహరించుచుందును. ఎవరు
నా యీ మాయను తెలిశికొనునో, ఎవరు అధర్మము తప్పక
నశించుననియు, సాధువుగుఱులను రక్షించువాడు యీశ్వరుడే

ననియు, నమ్ముదుకో వారు ధర్మమును త్యజింపరు. అంతనుండు నన్ను పొందుదురు. అట్టివారు నన్ను భ్యానించువారుగనుకను, నన్ను ఆశ్రయించువారుగనుకను, వారు కామక్రోధములనుండి విముక్తులగుదురు. తపము, జ్ఞానమువలన పవిత్రులయి యుందురు. మనుష్యుడు తనకర్మబట్టియే ఫలితము బొందును.

నాకాసనమును అతిక్రమించి ఎవడును ఉండజాలడు. గుణ కర్మల భేదమునుబట్టియే! నేను నాలుగు వర్ణములను సృష్టించి తిని, అయినప్పటికిని నేను వాటికి కర్తనని తలపడుము. ఏల ననిన-నాకు ఆకార్యమునుండి యేవిధమైన ఫలాపేక్షలేదు. దాని పాపపుణ్యములు నాకంటవు. ఈశ్వరుని యీ మాయ తెలిసికొనవలసినది. జగత్తులోని కర్మలన్నియు యీశ్వర నియ మముల ననుసరించియే జరుగుచుండును. అయినను వానినుండి యీశ్వరుడు అలిపుడుగానుండును. అందుచే ఈశ్వరుడు కర్తయు ఆకర్తయుగూడ నైయున్నాడు. ఇట్లు నిర్లిప్తుడుగానుండి అంట పుండ, ఫలేచ్ఛలేకుండ, ఈశ్వరుడెట్లు ప్రవర్తించుచున్నాడో! అట్లేమనుష్యుడును ప్రవర్తించుచుండినవో, తప్పక మోక్షమును పొందును. అట్టివాడు కర్మయందు ఆకర్మను జూచును. అట్టి వానికి నిషిద్ధకర్మ యేదియో తెలియుచుండును. ఏకర్మల యందు కామముండునో, ఏవికామము లేకుండ జరుగనేర వో, అట్టికర్మలన్నియు నిషిద్ధకర్మలని చెప్పబడును. దొంగ తనము, వ్యభిచారము మొదలైనవన్నియు నిట్టి కర్మలే! ఇట్టి కర్మలను నిర్లిప్తుడై యెవడును చేయుజాలడు. కనుక, నెవడు కోరికను సంకల్పమును-వదిలి కర్తవ్యకర్మను చేయుచుండునో,

అట్టివానికర్మలు పూర్తయినవని చెప్పవచ్చును. ఈవిధముగా కర్మఫలాసక్తిని వదలువాడు నిత్యసంతుష్టుడుగా నుండును. అతనిమనస్సు స్థిరముగా నుండును. వాడేవిధమైన సంపాదనయిందును చిహ్నుకొనడు. ఆరోగ్యవంతుని శరీర ధర్మములు సహజముగానే జరుగుచుండును. నేనే సహజముగా చేయుచున్నానను నభిమాన మాతనిపడదు. అతడు నిమిత్తమాత్రుడుగా నుండును. సఫలమైనపుడు యుల్పొంగడు. నిష్ఫలమైనపుడు నిరాశచెందడు. అతని సర్వకర్మలు యజ్ఞరూపములు సేవార్థములగును. సర్వవ్యాపారములందును, యీశ్వరునే చూచును. అంతమందు యీశ్వరునేపొందును.

పలువిధములగు యజ్ఞములు చెప్పబడినవి. అన్ని యజ్ఞములకు మూలము పవిత్రత, సేవయును, ఇంద్రియదమనము ఒక విధమగు యజ్ఞము. దానముచేయుట మరియుక యజ్ఞము. ప్రాణాయామాదులు శుద్ధికారకు చేయుయజ్ఞములు. వీనిని జ్ఞానముగల గురుముఖమున దెలిసికొనవగును. తెలిసికొనకయే జ్ఞానపూర్వకములని అనేకక్రియలను ప్రారంభించినయెడల, అవి అజ్ఞానజన్యములగుటచే శ్రేయముకలుగుదులు కీడు గలుగ చేయును. కనుక ప్రతికార్యమును జ్ఞానపూర్వకముగా చేయుట అత్యవశ్యకము.

ఈజ్ఞానము అక్షరజ్ఞానము కాదు. దీనియందు శంకకు స్థానములేదు. శ్రద్ధలనే యిది ప్రారంభించును. చివరకు అనుభవము కలుగును. ఇట్టి జ్ఞానముచే మనుష్యుడు సర్వభూతములను; తనయగుదు జూచును. తనను యీశ్వరునియందు జూచును.

అనగా సర్వము—ప్రత్యక్షమైనట్లు ఈశ్వరమయముగా కన్పించును జ్ఞానము పాపులలో మహా భాషి నైనను యుద్ధరించును. ఈ జ్ఞానము మునుష్యుని కర్మబంధనమునుండి విడిపించును. అనగా కర్మఫలము లతనికంటవు. ఈజగత్తున జ్ఞానముకంటె పవిత్రమైనదేదియును లేదు. గనుక నెపు శ్రద్ధతో ఈశ్వరపరాయణుడవై, ఇంద్రియములను వశమందుంచుకొని, ఈ జ్ఞానమును పొందుటకు ప్రయత్నించుము. దినివలన నీకు పరమశాంతి కలుగును.

ప్రార్థన. 22.

ప్రార్థన నాజీవితము కాపాడినది. ఆదిలేకున్న నేను చాల కాలము క్రిందటనే పిచ్చినాడనై యుందును. నేను ప్రజాహిత జీవితమునందును, గృహకృత్యములందును, అనేక చిక్కులు పడినట్లు, నానివలన నిరాశచెంది మనస్థితియు చెడినట్లును, నా ఆత్మ కథవలన తెలియగలదు. కాని, ప్రార్థన వలననే అట్టి దుస్థితినుండి మేలుకొన గల్గితిని. నా జీవితమునందు సత్యమెట్లు లీనమైయుండెనో, ప్రార్థన అట్లులీనమై యుండలేదు. అవసరము కొలది ప్రార్థనభావము నా కంటురించెను. ప్రార్థన లేకున్నచో జీవితమునందు సౌఖ్యమేలేని స్థితివచ్చినది. దేవునియందు నావిశ్వాసము అభివృద్ధి యైనకొలది ప్రార్థనయందాశక్తి అధికమయ్యెను. నేను దక్షిణాఫ్రికా యందుండగా క్రైస్తవ ప్రార్థనకు హాజరైయుంటిని. కాని, వారిప్రార్థనలో నేను పాల్గొన లేకుంటిని. దేవునియందు, ప్రార్థనయందు నమ్మకము అంతరించెను. తరువాత కొన్ని సంవత్సరములవరకు నా

జీవితమునందు ప్రార్థనలేని వెలితియే లేదాయెను. కాని, కొలది
కాలమునకు శరీరమునకు భోజన మెట్లు అవశ్యక నో ఆత్మకు ప్రా
ర్థన అంత అగత్యమని గుర్తించితిని. నిజమునకు శరీరమున కాహార
మునకన్న ఆత్మకు ప్రార్థన మక్కిలి యవసరము. ఏలన,
ఆరోగ్యమునిమిత్తమై కొన్ని సమయముల యం దుపవసంపవలసి
వచ్చును. కాని, ప్రార్థన విషయములో అట్లు మానుకొననలసిన
అవసరములేదు. ప్రార్థనకు మితమనునది లేదు. ప్రపంచమం
తకు ప్రధాన గురువులగు, బుద్ధుడు, క్రైస్తు, మహమ్మదు ప్రా
ర్థనావశ్యకతనురుజువు పరచియుండిరి. ప్రార్థన వలననే
జ్ఞానము కలదనియు, ప్రార్థనలేనిది జీవింపజాలమనియు చెప్పి
యుండిరి.

కొట్లకొలది మహమ్మదీయులు, హిందువులు, క్రైస్తవులు
సైతము ప్రార్థన ద్వారానే మోక్షము గాంచుచున్నారు. ఇట్టి
వీరందరును మాయ మాటలు పలుకువారనిగాని, ఆత్మ వంచ
కులనిగాని, మీరు దూషించవచ్చును. కాని, యిదినిజముగ
ఆత్మవంచనయైన యెడల, సత్యాన్వేషినైన నాకు అట్టి ఆత్మ
వంచనవల్లనే ఒక దివ్యమైన ప్రభావము లభించుచున్నది. కను
క, నా జీవితమునకు ప్రాణప్రద మైన, ఆధారభూతమైన, యీ
దివ్య ప్రభావమును, నేను విడనాడజాలను. రాచకీయ వాతా
వరణము చాల నిరాశాయితముగ నున్నను నామనశ్శాంతికి
భంగము కలుగలేదు. కొందరు నాస్థితికి ఆశ్చర్యపడుచుందురు.
అట్టిశాంతి నాకు ప్రార్థనవలననే కల్గినది. నేను జ్ఞానినిగ
చెప్పుకొనజాలను. కాని పార్థనపరునిగ చెప్పుకొనగలను.

ప్రార్థన యేర్పూపముగ నున్నను చింతలేదు. ఆ విషయమున యెవరియిష్టము వారిదే! కాని, కొన్ని రాజమార్గములను పూర్వీకులు యేర్పరచి యున్నారు. ఆమార్గ మనుసరించుట మేలు. నాస్వానుభవము దెల్పితిని. ప్రతివారును యీవిషయమై ప్రయత్నించి, తన అనుదిన ప్రార్థనవలన తన జీవితమునకు నూతనవికాసము కలిగినట్లు తెలిసికొనుగాక. అట్టిభోభతో పోల్పదగినదేదియు లేదు.

(ఒక మహమ్మదీయ యువకుడు మహాత్ముని యీ క్రింది విధమున ప్రశ్నించెను. కాని, మీరు దేవునియందు నమ్మకముతో ప్రారంభింతురు. మేము అపనమ్మకముతో ప్రారంభింతుము. అట్టిచో ప్రార్థనయెట్లు జరుగును ?)

నీకు దేవునియందు విశ్వాసము కలిగించుట నాతరముకాదు. కొన్ని హంశములు పైదృష్టికి రుజువు చేయగలవియు, కొన్ని రుజువు చేయజాలనివియు నుండును. సహేతుకముగ వాదించి రుజువుచేయుట దుర్లభము. వాదనకు దీగినచో దేవుడు లేడని వాదించుచు అనేక నిదర్శనములు చూపించవచ్చును. అస్తికత హేతువాదమును మించినది. దేవుడు న్నాడని సహేతుకముగ వాదించి నీకు బోధచేయ యత్నించుట సిజ్హాసము నవమానించి నట్లగును. హేతువాదము అన్నియు వెనుబెట్టి, చిన్న పిల్లలవలె నమ్మవలెను. నేను జీవించియున్నట్లే, దైవము కూడగలడని నమ్మవలెను. నా జీవమున కాతడే కారణము. అట్లే కోట్ల కొలది జనులు నమ్మచున్నారు. ఆనమ్మకముగూర్చి వారు తెలుపలేక పోవుదురు. కాని, అట్టిసమ్మకము వారి జీవితములో

నిమిడియున్నదని వారిజీవిత విధానమువలన మీకు తెలియగలదు. మీలోనుండి దొలిచివేయబడినవిశ్వాసమునతిరిగి నెలకొల్పుడు. అట్లు చేయుటకు మీరు యిదివరకు నేర్చినది చాలమరచిపోవలసియుండును. నాకేమియు తెలియదు. నేను పరమాణువు కన్న అల్పుడను అను అభిప్రాయముతో ప్రపంచభింజవలెను. అణువుకన్న అల్పులమని యెందులకంటిననగా, అనువు ప్రళయ తినియమములననుసరించుచు మనము మనవిజ్ఞానాతిశయమున దానిని సైతము ఆతిక్రమించెదము. విశ్వాసములేనివారికి నేనేమియు చెప్పజాలను.

దేవుడున్నాడని యొకసారి అంగీకరించినచో ప్రార్థననుండి తప్పించుకొనజాలము. మన జీవితమంతయు ప్రార్థనతో కూడినదిగాన వేరుగ ఒకసమయము నిర్ణయించుకొని ప్రార్థన చేయవసరములేదని అనరాదు. సర్వదా బైవసాన్నిధ్యమునందే యుండి, సర్వదాధ్యానించుచుండువారుగూడ మనకొరకు నయ మితకాలమున ప్రార్థనలు చేయుచుందురు. ప్రార్థనదేవునియందు-విశ్వాసము కలదనిప్రమాణముచేయుట-అట్టి ప్రమాణమును దేవుడుకొరడు, గానిఆశుదినము మనము ప్రమాణము గైకొనుచుండవలెను. అట్లుచేయునపుడేమనకెట్టి చింతయునుండదు.

అత్యుత్తమ కర్మయోగులలో మహాత్ముడొకడు ప్రపంచ మంతటికిని యుపదేష్టగా నుండిదగిన ప్రశస్తభాగవతుడు. భయవిరహితుడు, అహింసావ్రతదీక్షాపరుడు, సత్యాగ్రహి. యి.యమ్. వాడియారివ. దార్శనికసభాధ్యక్షుడు)

దేవుని కుమారుడు యిపుడు యిచటనే యుండగా మీరు

దేవునిగూర్చియు, దేవునికుమారుని గూర్చియును, అతడు మరల భూమిమీద నవతరించుటకు గూర్చియును యేలసంగభాషించెదడు?

ఇట్టి నాయకుడు యిదివరకొక్కసారిమాత్రమే ప్రపంచము నందవతరించెను. అపుడు దేవునికుమారుడు ఏగుక్రీస్తుగా నవతరించెను; నేడు గాంధీజీగా నవతరించెను.

(రివరెండు హోమ్సుగారు, అమెరికా).

(రవీంద్ర నాథ్ టాగూరు.)

ఆయన శరీరబలమేమియును లేదు. ధనబలమును లేదు. నేడు మహాత్మునకుగల ఆత్మశక్తి ప్రపంచములో మరియెవ్వరికినిలేదు.... అంతయు సంధికారమయముగా నున్నకాలమున నిచ్చటి ప్రజలను కాపాడి వారికష్టములను తొలగించుటకై యొకవ్యక్తివచ్చెను. అతడు వారిగుమ్మములదగ్గరకే వచ్చెను. వందలకొలది యేండ్లకు పూర్వముపుట్టిన శిశువు మానవునికున్న తస్థానము వచ్చెను. ఇదియొక యంత్రముగాదు. ఒకసంఘము గాని, సంస్థగాని కాదు. కేవలమొకమానవశిశువు. అందరు నాశ్చర్యపడిపోయిరి. ఈయంత్రసాధనము లన్నియు త్రుప్తు బట్టిబోయిననాడు, నీశిశువు జీవించియేయుండును....మీరా పరమేశ్వరుని సమీపించినప్పుడే శాంతిని బడయగలరు.

(ఇర్విన్ ప్రభువుగారు.)

గాంధీగారి పద్ధతి సరియైనదికొదని కొందరు తలపెట్టెను. అతనిపద్ధతివలన చాల అనర్థకము కలిగినట్లు కనబడవచ్చును. గాని, గాంధీగారు ఆత్మధికముగా భారతమును క్షేమించు చున్నారనియును, తన ఆధ్యాత్మికశక్తివలననే దీనిని సాగిం

చుచున్నారనియును ఎల్లవారునుగూడ ఒప్పుకొనిక తప్పదు.
(అసి.డి 17-1-1931 తేదీని భారతశాసనసభలో ఇర్దియప్రభువు
నుడివెను.)

రోమైను రోలండుగారు

మృదుల నీల నేత్రములు, దుర్బలమగు హ్రస్వకాయము
పలుచని మొగము, ప్రస్ఫుటవిశాలనేత్రములు, తలపైనిదెల్ల
టోపీ, ఒంటిపైని ముతకబట్ట, పాదరక్షలులేని పాదములు,
అహారము వరియన్నము, పండ్లు, మంచినీళ్ళు పరుండునది
భూమిపైని, అల్పనిద్ర, నిరంతరకృషి, మనిషిలో విశేషమేది
యును పైకి కనబడదుగాని, అపారమగునోరిమియును, అపా
రమగు ప్రేమయును, అజేయమగు ఆత్మశక్తియును, వెంటనే
మనకు గోచరించు చుండును. ఆతడే గాంధీమహాత్ముడు.

మిల్లీగ్రాహము పోలకు కన్యగారు.

చాలమంది స్త్రీలుపురుషులలో నుండు పాక్షపక్షగుణములకే
వారిని ప్రేమించెదరు. కాని, గాంధీమహాత్మునిలో నున్న
స్త్రీ సహజములగు గుణములకే చాలమంది స్త్రీలతనని ప్రేమిం
చిరి. విశ్వాసము, ధైర్యము, భక్తి, ఓరిమి, ప్రేమ, సామభూతి
మున్నగు నవి స్త్రీలయందును, మహాత్మునియందును చాల
హోచ్చుగనున్నవి. కావున స్త్రీలమధ్యను మహాత్ముడుండుట
తటస్థించినచో వారికి తనపై పవిత్రమగు ప్రేమకల్గునేగాని
విషయసంబంధమగు ప్రేమకలుగదు.

అమెరికాలోని న్యూయార్కు వరల్డు పత్రిక.

భారతీయులు తలచినట్లు గాంధీగారు దేవాంశ సంఘాతుడే

శ్రీ కృష్ణ దేవరాయ అంబర మండపమును,

పిదపము **వ్యాసముని**

విభాగ సంఖ్య **గ-క** రికి

కావచ్చును. బ్రతును దేశపు అతివాదులు తెలిపినట్లు గాంధీగారు అర్థదిగంబరుడును, పిచ్చివాడే కావచ్చును. అతడు దేవుడైనను కానిండు. వెర్రివాడైనను కానిండు, ప్రపంచము నిదివర కవత్తరించిన నాయకులందరిలోను అతడగ్రగణ్యుడు.

బిషపు వై టు హెడుగారు

ధర్మము కొరకును కనికరము కొరకును గాంధీగారు ఓరిమితో కష్టముల ననుభవించుచున్నారు. శిలువవేయబడిన జగద్రక్షకునకు గాంధీయే నిజమైన ప్రతినిధియగునుగాని, తక్కినవారుకారు.

రిప్పను కొ్లుగారు.

గాంధీగారిపుడు ప్రపంచముల కంతటికిని, అసదృశుడగు నాయకుడు. అహింసా ప్రేమతత్వోపదేశికుడు (4-1-1931 న్యూయార్కు రేడియో)

బోయుడు డబ్ల్యు టక్కరుగారు.

ఇపుడు ప్రపంచమునందున్న వారందరిలోను గాంధీగారిలో ఆధ్యాత్మికశక్తి ప్రబలతమముగా యున్నదని నేను తెలిసికొంటిని. గాన నేను గాంధీమహాత్ముని శిష్యుడను. భగవంతుడే గాంధీగారిరూపమున మరల నవతరించెనని నేను నమ్ముచున్నాను. సర్వవిధములగు దౌర్జన్యములను, హింసలను, సాంఘిక కలహములను జాతి మత ద్వేషములను రూపుమాపుటయే గాంధీ అవతారముయొక్క ప్రయోజనము.